

Želimo svima blagoslovjen Božić i sretnu Novu 2010. godinu

Wir wünschen Ihnen ein frohes Weihnachtsfest und ein gutes neues Jahr 2010.

CroExpress

www.cro-express.com

MJESEČNIK ZA ISELJENE HRVATE

HANNOVER

prosinac 2009. Broj 1

HAMBURG

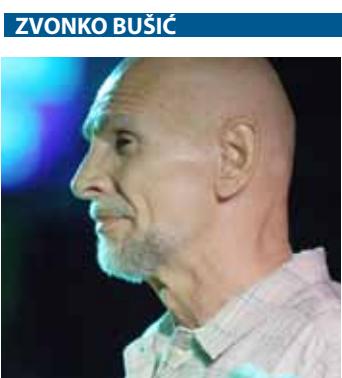
Kardinal Bozanić na četrdesetoj obljetnici misije u Hamburgu

str. 8.-10.

Draži mi je osmijeh moje majke od svih zlatnih medalja

str. 6.-7.

Uskoro počinje snimanje filma o životu Zvonka Bušića

str. 12.-13.

Vicka: Bila sam bolesna, ali to ne smatram bolešću nego Božjim darom

str. 4.- 5.

Izdavač:
CroExpress

Redakcija:
Isenhagener Str. 6
30161 Hannover
Tel +49 (0) 511 - 336 46 87
Fax +49 (0) 511 - 353 01
78

Glavna urednica:
Marina Stojak
marinastojak@gmail.com

Mobile:
+49 (0) 172 - 515 23 27
Suradnici:
Sonja Brejjak, dopisnica
Slobodne Dalmacije
Željko Cerić
Besplatan primjerak
Naklada: 10.000
Tisak: Mjesečnik

CroExpress

Za iseljenu Hrvatsku!

Dragi čitatelji,
Evo, došao je i taj trenutak! U rukama držite prvi broj Croexpressa, hrvatskih besplatnih novina koje će ubudće svakog mjeseca moći naći u hrvatskim katoličkim misijama širom Njemačke, Švicarske i Austrije.

Croexpress, besplatan mjesecnik za iseljenu Hrvatsku, nastojat će da u što skorije vrijeme dode u ruke svakog Hrvata koji živi i radi i u ostalim europskim zemljama. Croexpress je plod višegodišnje maštice i ideje grupice hrvatskih novinara koji su godinama pratili i pisali o životu i radu Hrvata u inozemstvu. U ostvarenju ideje da stvorimo ove novine pomogli su nam i druge kolege novinari, ali i mnogi od vas dragi čitatelji.

Vaš primjer da se daleko od rodnog doma, u dalekom svijetu s "gole ledine", kako bi rekli naši ljudi, uz veliko odričanje, mukotrpno rad i veliku upornost, može napraviti puno toga i uspjeti, bila nam je vodilja u realizaciji ovog zahtjevnog projekta – izdavanja besplatnih novina. Glavni moto naše novine bit će da u svakom broju predstavimo što više takvih lijepih primjera, da se kroz ove novoneviši još bolje upoznamo i bližimo.

Nastojat ćemo da iz Croexpressa pristi optimizam i nada, domoljublje i vjera u Boga. Ne želimo, niti ćemo dozvoliti da naš i vaš mjesecnik bude mjesto gdje će se iznositi neprimjerene i neprovjerene informacije. Želja nam je da se svaki čitatelj kada pročita tekstove u Croexpressu bude zadovoljan i odlično se osjeća.

CroExpress je samostalan i nezavis-

san časopis namijenjen svim iseljenim Hrvatima diljem Njemačke, Švicarske i Austrije. Želimo da CroExpress postane prijatelj Hrvata, znak prepoznavanja ne samo među Hrvatima izvan domovine, već i unutar granica Hrvatske.

Za ovaj prvi broj donijeli smo vam pregrše zanimljivih priča iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, ali i iz gradova u kojima žive i radite. U obradi tih priča nastojat ćemo da one budu zanimljive i da privuku vašu pozornost, a tema naših priča bit će svi od običnih malih ljudi čije su životne priče zanimljive. Želimo u svakom broju imati što više priča iz vaših klubova, misija iz vaših radnih sredina, s vaših fešta i svakog mjesto gdje se Hrvati okupljaju.

Zato nam pišite, šaljite zanimljive priče i informacije koje će obraditi naši novinari. Želimo da svaka vaša akcija i priča bude zabilježena u našim novinama.

Obraćamo se svim uzrastima čitatelja, od onih koji su tek naučili prve hrvatske riječi, pa sve do onih koji su svoju mirovinu zadadili mukotrpno radeći u tuđini.

U prvom broju nismo uspjeli staviti sve rubrike koje smo željeli, jer za neke od njih nismo imali dovoljno materijala. Zato, nastojat ćemo da već i idućem broju bude što više rubrika za koje mišlimo da će vam biti zanimljive. U nadaljnjim brojevima želimo uvesti i rubrike za najmlađe naše čitatelje, školarce koji pohađaju dopunske škole. Na našim stranicama želimo objavljivati njihove radove, pa zato molimo sve na-

stavnike i profesore po tim školama da nam se javi i pošalju nam učeničke rade, ali isto tako da pišu o aktivnostima u dopunskim školama. Na našim stranicama želimo predstaviti uspješne Hrvate u iseljeništvu. Želimo da naša rubrika Party bude mjesto na kojem ćemo objavljivati najzanimljive fotke sa druženja naše mladosti po raznim diskotekovima i koncertima u inozemstvu. Zato nam šaljite fotografije s tih okupljanja, naravno s manjim popratnim tekstom kako bi te slike mogli opisati.

I sport u iseljeništvu smo osigurali dovoljno prostora. Za sada imamo četiri stranice, ali ubuduće kada počemo da dobijati fotografije i informacije iz ostalih hrvatskih sportskih društava taj ćemo prostor i proširiti. Naravno, svaka vaša akcija, svako vaše okupljanje, razne fešte i sve druge aktivnosti razlog su da nas pozovete i da to zabilježimo u našim novinama.

U narednom broju spremili smo vam nešto specijalno, a i više ćemo se posvetiti zanimljivim rubrikama i podrubrikama za mlađe kojima želimo još više približiti hrvatsku kulturnu baštinu i hrvatski jezik.

Za početak ćemo zadržati periodiku mjesecnog izlaženja, a veliki broj primjeraka redovito će stizati na sljedeća određena mjesta: hrvatske katoličke misije u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj, konzulate, veleposlanstvo.

Naravno, sve informacije o prvom izdanju CroExpressa možete redovito pročitati i na našoj internet strani-

ISPOVIJEST GOSPINE VIDJELICE

Piše Katja Ružić

Kada govorи, као да се свијет zastavlja... Utihne sve, а ipak, радост коју ја ѕири својим порукама толико је гласна да вас стегне нешто у прсима. Мир тада постаје nezastavlјiv. I napokon znaš čiji ји. Управо тај осјећај има најстарија i најпознатија međugorska vidjelica Vicka Ivanković - Mijatović, која се након болести kralježnica врача међу vjernike. Tamo gdje je најsretnija. Na stepenice svoje plave kuće... Iako djelige krhko, та жена ћије su poruke o Gospo toliko jake da ih је чуо cijeli svijet, zapravo je puna energije. Puna ljubavi.

- Istina je da sam bila bolesna, ali to nije ništa strašno. Prijete tri i pol godine u Italiji samope-

rivala kralježnicu i била sam nakon тога jako dobro. Ali prije nekoliko mjeseci sam пала, upravo ovde на hodniku overe kuće. Zapele sam nožnim palcem od prag, "odletjela" preko hodnika i udarila ledima, i to тočno onim dijelom који sam operirala, od rubnika vrat WC-a. Nakon тога sam nekoliko mjeseci била на terapijama, али i to se privodi kraju. Још мало и то ће biti završeno, па ју se ponovo vratiš tamo где sam најsretnija, на svoje stepenice kod plave kuće, kaže Vicka blagim, ali одlucujućim glasom, dok njenu сreću još više upotpunjuje njen blago. Djeca Marija Sofija i sin Ante.

- Svakи ovaj pad, ova bolest, ако ју је tako zvati, sve to има своје značenje. Ja to ne smatram kao bolest, nego kao dar. Hvala ti, Bože, i na ovom daru iako имаш још нешto за мене, ево ме, ту сам, само mi daj snage да могу srcem i s ljubavlju nositi dar kriza,

Gospa je uvijek ista: mlada, lijepa, dvadesetih godina. Vidim joj

nastavlja Vicka govoriti dok joj lice prekriva osmijeh koji se može vidjeti samo kod ljudi који су пронаšli svoj mir.

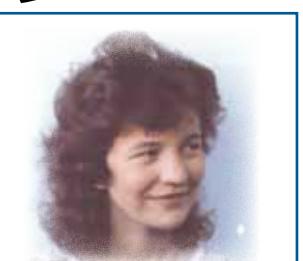
"Prvo što Gospa kaže kad se pojavi jest "Moliti za bolesnike". Ljudi dolaze i ja njihove molitve kažem Gospo, али она ih već zna. Gospo ne treba puno objašnjavati, само se treba predati...priča ta međugorska vidjelica koja је čula na tisuće molitava iz cijelog svijeta. Neke su bile izrečene na njenim stepenicama kod plave kuće u Krešinu Gracu pored Čitluka, neke u Međugorju, na Brdu ukazanja, a neke su jednostavno prešućene, jer kako kaže Vicka, Gospo ih već sve zna. Samo se treba predati. U potpunosti. A da se Vicka zaista potpuno predala, svjedoči i to da joj se Gospo svakodnevno ukazuje u 17.40 sati. I svaki susret je nov i poseban.

Gospa je uvijek ista: mlada, lijepa, dvadesetih godina. Vidim joj

crte lica, kosu... Odjevena je u sivu haljinu, ima bijeli veo i krunu od zvjezda, a lebdi na sivom oblačaju ne dotičući zemlju. Kosa joj je crna, rumeni obraz i ima plave oči. Nimalo ne sliči Gospo prikazanoj na kipovima. Uživo je to nešto posebne drukčije.

- Njezina ljepota je neopisiva. Jednostavno, ne mogu pronaći riječ kojima bih opisala koliko je Gospo lijepa, kaže Vicka. U vrijeme ukazanja često je s teškim bolesnicima, којима odlazi na poziv, a kad nije s njima, видјењa има u svojoj kući, u krugu svoje obitelji. No, njenova povezanost s Gospom toliko je jaka da joj je povjerila i svoj životopis. U tri godine Gospo je otkrivala detalje iz svog života, које je Vicka zapisivala u tri bilježnice i na kraju pretocila u knjigu. Sve je spremno, no kada će knjiga ugledati svjetlost dana odlučuje Gospa.

- Bit će to naјčitanija knjiga na svijetu, kaže Vicka. I dok vrijeme prolazi, svaki dan sve smo bliži trenutku kada će Vicka objaviti životopis. Možda će i tada, kada budemo čitali te riječi, opet utihnuti sve. Mir će postati nezastavlјiv.

Rоđena je u Bijakovićima 3. rujna 1964. godine u brojnoj obitelji Pere i Zlate. Ima sedmero braće i sestara. Po školskoj je spremi tekstilna tehničarka. Gospa joj je povjerila devet tajni, molitvenu nakanu za bolesne, a svakodnevno joj se ukazuje i dan-danas. U vrijeme ukazanja često je s teškim bolesnicima, којима odlazi na poziv, a kad nije s njima, видјeњa има u svojoj kući, u krugu svoje obitelji. S hodočasniciма se susreće u dvorištu stare roditeljske kuće, које je često pretijesno za mnoštvo vjernika што је жељe vidjeti i cuti.

Došla sam vas pozvati da počnete živjeti moje poruke

Kad je Gospa došla, rekla je: "Ja sam Kraljica Mira. Došla sam ovome svijetu donijeti mir. Došla sam ovamo da bih vas pozvala da počnete živjeti moje poruke. Vi ih već imate, ali ste daleko od njih. Zato sam došla da vas približim porukama koje su vam već poznate." Jednom smo je pitali: "Draga Gospo, zašto dolaziš toliko dugo?", a ona je odgovorila: "Zar sam vam dosadila?" A kad smo je pitali zašto baš Međugorje, odgovorila je: "Došla sam tu jer im dosta dobrih vjernika." Gospa kaže da je zadovoljna i sretna onim što se događa u Međugorju, raduje se svakom hodočasniku који ovamo dođe, а још je radosnija kad se vrati svojim kućama, u mjesto из kojega su došli i kada drugim ljudima prenose njezine poruke. A kada je riječ o njenim nezadovoljstvima, ona kaže da је срећa samopoznavati što je dobro, а што nije ako to budemo željeli. Ako želimo otvoriti oči našega srca, tada će nam ona odgovoriti i mi јemo u srcu znati što je dobro.

Gospa je Vicki i Jakovu omogućila da vide raj, čistilište i pakao

Vicka je s vidiocem Jakovom s Gospom isla u raj, čistilište i pakao. To je trajalo oko 20 minuta. Gospo nam je tada kazala: "Ja sam povela tebe i Jakova kako bih vam pokazala da biste mogli svjedočiti drugim ljudima da postoji život vječni. Ima i previše ljudi који живе на zemlji i misle da onda se umire, sve završava." Gospa, naprotiv, kaže: "Varamo se. Na zemlji smo samo prolaznici. Život se nastavlja. I stvarno je tako. Raj je veliki beskonačni prostor osvijetljen svjetlošću koja na zemlji ne postoji. Vidjeli smo ljudi odjevene u sive, ružičaste i žute haljine који hodaju, mole, pjevaju, a iznad njih kruži mali anđeli. Gospa nam je rekla: "Vidite kako su preserene osobe u raju." To je posebna radost koja se ne može opisati riječima i koja ne postoji na zemlji. - Čistilište je takoder veliki prostor, но u njemu se ljudi ne vide. Jedino se vidi tama siva kao pepeo i osjeća se da se osobe traju, sudaraju, lupaju. Jasno se osjeća da se za njih treba što više moliti - da su potrebiti naših molitvi kako bi se izbavili iz čistilišta. - U paklu postoji velika vatra na sredini. Najprije nam je Gospa pokazala ljudi u normalnom stanju, a poslije kako izlaze iz vatre u drugom stanju. I što god dublje upadaju u vatrnu, sve su više protiv Boga. Gospo nam je objasnila da su osobe које se nalaze u paklu otiskele onamo same, svojom voljom, zato što su to željele. A i osobe које живе na zemlji, a čine sve protiv Božje volje, već na zemlji žive određeni pakao."

Svaki ovaj pad, ova bolest, ако је tako zvati, sve to има своје značenje. Ja to ne smatram kao bolest, nego kao dar.

BRIŽNA KRALJICA Sanja Jovanović, europska prvakinja i svjetska

Draži mi je osmijeh moje majke od svih medalja

www.sanjajovanovic.com

rekorderka, već godinama brine za teško bolesnu majku Mariju

Draži mi je osmijeh moje majke od svih medalja

Križan Boban

Sanja Jovanović dokazana je kraljica malih bazena. Na Europskom prvenstvu u Istanbulu treću godinu zaredom osvojila je titulu europske prvakinje na 50 metara lednjim načinom, isplavivši pritom i svjetski rekord.

- Imam tek 23 godine i niz započet u Debrecenu mogu i dalje nastavljati. Imala sam velik motiv, vjerujem da sam svima dokazala da zaslужujem ključeve obećanoga stana u Dubrovniku - dodata je Sanja Jovanović, koja finalnu utrku odradila bez pogreške.

- Sve je bilo savršeno, iako sam se bojala kako će biti jer sam bila jako nervozna i nesigurna. Promjenili smo način treninga, sve je bilo novo, pa sam izgubila sigurnost - kaže Sanja koja nije samo svjetska prvakinja u plivanju, nego i u osjećanosti prema svojoj bolesnoj majci o kojoj vodi brigu.

"Ne radujem se toliko najsjajnijoj medalji, kao ni oborenom svjetskom rekordu, koliko osmijehu na licu moje teško bolesne majke Marije! - iskreno, odlučnom

bojom glasa, kaže plivačica Sanja Jovanović, svjetska prvakinja i vlasnica novog svjetskog rekorda.

"Sve što sam zaradila osvajajući odličja otislo je na lječenje moje majčice. To mi je najveći motiv, i dalje osvajati zlatne medalje i rušiti jamčić ostvarenje njezina životnog sna - da ima krov nad glavom i da može normalno živjeti. Život ju je natjerao da u glavi

ima puno više godina nego što joj piše na rođnom listu. Zato ona kaže: "Ja sam sretna osoba, da nisam u životu prošla sve te nedade, ne znam bih li danas bila ovo što jesam. Život je od mene napravio kvalitetnu osobu".

Kad je počeo rat, Sanja je bilo teško pet godina. Sve te ratne slike - mnogobrojne uzbune, padanje granata, odlazak od kuće s vrećicom u ruci - ostale su joj, kaže, duboko urezane u sjecanje. Četiri godine kasnije, nakon jednog testiranja djece njezine dobi, plivački treneri prepoznali su u njoj talentiranu plivačicu. I tako je to počelo. Prva osvojena odličja na plivačkom prvenstvu Dalmacije dala su joj još veći poticaj. A naj-

veći je bio taj da zaradi novac kojim će obnoviti kuću u Mokošici i početi normalno živjeti. "Još kaže klinka drukčije sam razmišljala o svojih vršnjakinja. Život me naučio, znala sam što je skromnost, što mogu imati, što i zašto ne mogu. Dok su moje vršnjakinje razmišljale o tome kakvu

ću imati haljinu ili majicu, mene su morile sasvim drukčje brige: kako osigurati egzistenciju sebi i obitelji - kaže svjetska prvakinja. Sanjin uspjeh u svjetu plivanja uspjeh je cijele obitelji Jovanović - majke i njezinih kćeri. Majka ju je mnogo puta po kći pratila do autobusa kojim je isla na trening jer nisu imali automobil, a ni novca da ga kupe. Majka Marija ispričala nam je jedan detalj otrije osam godina, kad je Sanja bila 13-godišnjakinja. S jednog natjecanja vratila se kao šampionka i u kuću donijela tišću kuna. Dala ih majci kazavši: "Evo, mama, kupi sestrama što treba". Svjetska prvakinja i rekorderka umalo se nije ostavila plivanja prije tri godine. Naime, kada je njezina majka doznala da

je teško bolesna, Sanju je to toličko pogodilo da nije mogla razmišljati o nastavku plivačke karijere.

- Bilo mi je teško, vrlo teško. Ništa me u životu nije pogodilo kao majčina bolest. No, to mi je ujedno motiviralo da se još više uhvatim plivanja i da pokušam nešto napraviti. Znala sam da se majka tome veseli, uvijek se silno radovala mojim uspjescima. Radost sam joj mogla podariti samo ako sam bila najbolja - kaže Sanja. Sve lijepo i ružno što joj se događa u životu Sanja bilježi. Kaže da ne piše dnevnik, nego vodi bilješke kako bi jednoga dana, možda i uskoro, u knjizi koju bi nazvala "Knjiga mog života, mojih padova i uspjeha", opisala svoj težak život po kojemu bi možda netko snimio i dokumentarni film.

- Bila bi šteta da to ne napišem, jer moj život bio je protkan padovima i uspjescima. Kad mi je bilo najteže, uvijek sam našla motiv da se dignem. Imala sam užasno težak život, a otkako znam za sebe, događale su mi se mnoge stvari koje ne mogu zaboraviti - dodaje svjetska rekorderka u plivanju.

*Svim poslovnim partnerima,
korisnicima naših usluga
i vama dragi čitatelji želimo
blagoslovljen Božić
i uspješnu Novu godinu.*

monting
PS d.o.o.

Alte Landstr. 188H
40489 Düsseldorf
duesseldorf@monting.biz

HAMBURG
Četiri desetljeća redovite nedjeljne svete mise u Hamburgu

Kardinal Bozanić na četrdesetoj obljetnici misije u Hamburgu

Piše Marina Stojak

Proteklog se mjeseca Hrvatska katolička misija u Hamburgu tijekom četrnevne svečane proslave svoje četrdesete obljetnice postojanja pastoralnog djelovanja dominikanskog reda na sjeveru Njemačke pokazala kao jedna od aktivnijih hrvatskih zajednica u toj sjevernonjemačkoj pokrajini. Središnja proslava ove značajne obljetnice održana je u nedjelju, 29. studenog u katedrali sv. Marije u prisustvu visokog gosta, uzoritog Josipa Bozanića, kardinala zagrebačke nadbiskupije, a misnom slavlju nazočili su dr. Miro Kovač, veleposlanik Republike Hrvatske iz Berlin-a, Žarko Plevnik, generalni konzul Republike Hrvatske iz Hamburga, vrhovna glavarica sestara Dominikanki svetih Andela Čuvara, sestra Dolores Matić, te gosti iz Ham-

burga, i domovine. Najviše o samoj Hrvatskoj katoličkoj misiji u Hamburgu i njenom radu govori veliki odaziv njenih članova i Hrvata, kojih se gotovo dvijesetinu okupilo na završnoj proslavi. Svečana proslava četrdeset godina postojanja Hrvatske katoličke misije u Hamburgu započela je pjevanjem misijskog zvora «Ave Maria» pod ravnjanjem čsne sestre Jasne Matić.

Euharistijsko slavlje u čast hrvatskog biskupa dominikanca blaženog Augusta Kažotića, čije će ime misija u Hamburgu ubuduće nositi, predvodio je kardinal Bozanić zajedništvu sa mjesnim i pomoćnim hamburškim biskupom Hansom-Jochemom Jaschke, sadašnjim voditeljem Hrvatske katoličke misije p. Mirkom Jagnjićem, don Anton Kutlešom, ravnateljem hrvatske inozemne pastve, p. Josipom Bebićem, delegatom za hrvatsku

inozemnu pastvu u Njemačkoj, p. dr. Antonom Gavrićem, provincijalom Hrvatske dominikanske provincije iz Zagreba, p. Markom Bijelićem, p. Nikolom Miočem, donedavnim voditeljem HKM u Hannoveru, p. Jozom Mravak, p. Jozom Ćirkom, p. Vjekoslavom Lasićem, p. Perom Šestak, te velikim brojem svećenika iz Njemačke i Hrvatske.

Na početku svete mise kardinala Bozanića je u ime svih vjernika Hrvatske katoličke misije u Hamburgu, te vjernika iz Kiel-a, Lübecka, Quickborna, Bremena, Hannovera, Hamelna, Neu Münstra, Göttingena, Braunschweiga i župnog pastoralnog vijeća pri HKM u Hamburgu pozdravio Miljenko Ružić, a kardinal je zatim pozdravio sve prisutne, posebice svećenike iz prolosti koji su Zajednicu gradili od 1969. godine, kao i prisutne čsne sestre Tadeju Bošnjak, Mariju Lurtez, Adrijanu Žebić, Jasnenu Mravak, i sadašnje sestre Reginu, Jasnu i Janju. Obraćajući se vjernicima kardinal Bozanić je izrekao sljedeće:

- Na ovom slavlju, ovom jubileju okupili smo se u znaku četrdesete obljetnice HKM-e. Govorit se o razdoblju od 40. godina organiziranog pastoralra za hrvatske vjernike ovdje u Hamburgu. Četrdeset godina djelovanja crkve preko hrvatskih svećenika među hrvatskim vjernicima, ov-

dje na sjeveru Njemačke. Ovaj jubilej koji nas je danas okupio govori o našem i vašem vremenu. Prošlost nije bila laka, i u toj prošlosti su mnogi znakovi i mnogi strahovi, ali mi smo tu. Danas slavimo četrdeset godina organiziranog okupljanja i četrdeset godina redovite nedjeljne svete mise na hrvatskom jeziku. Nedjeljno i blagdansko okupljajte, crkveno djelovanje, je ono što je danas u središtu našeg razmišljanja, i to je ono zbog čega danas zahvaljujemo Bogu.

I

dok s jedne strane, osobito ovih dana i ovih mjeseci kad

čujemo riječ kriza, vidimo i čujemo prolaznost, problematičnost ljudskih nastojanja, s druge strane u tom vremenu koje je naše, ali i božje nalazimo nit tajnosti, neprolaznosti, sigurnosti, obećanja i života. Danas smo se okupili da zahvalimo Bogu što je nama bliž u našem životu, da zahvalimo što nas je pratio na putu našeg života, kroz sve poteškoće i stranputice. On je tu i unosi sigurnost, nadu i život. Kroz ovaj život potrebno je prolaziti, ne prestrašiti se raznih znakova, poteškoća, već tražiti i otkrivati onoga koji dolazi i želi biti s nama i naš je suput-

nik, i koji nam pokazuje sigurnost. Ljudsko srce željno je pravde, jer pravdu ne nalazi. Ima puno nepravde, i kao pojedinci i kao hrvatski narod smo to osjetili. Obećanje je, onaj koji dolazi donosi pravdu i pravda će se očitovati, jer zlo neće ostati prikriveno. On je pravda, On donosi zadnju riječ pravde i to iščekuju-

je ljudsko srce, da se razotkrije ono što je skriveno. Ima toga puno što nas uspavljuje u našem životu, što nam zatvara horizonte. Kod budnosti pomaže molitva. Molitva u našim obiteljima, dnevna molitva koja će sačuvati budnost našeg života i redoviti nedjeljna sveta misa, to je poziv i ovoga jubileja. Danas, dok zahvaljujemo Bogu za sve milosti koje je djelio ovoj misiji kroz četrdeset godina, molimo da ostanemo vjerni Bogu. U čemu se posebno odlikuje naš hrvatski narod? Da ostanemo odani svojoj katoličkoj crkvi na koju smo ponosni, da sačuvamo stabilnost i vjernost naših obitelji što je karakteristika hrvatskog kato-

Dušobrižnici koji su djelovali u misiji

Dušobrižnici koji su u prošlosti pastoralno djelovali u Hamburgu su oci Krešimir Vukojić, Dražen Bagić, Veselko Begić, Ivo Martinić, Jozo Mrkonjić, Hrvoje Dominik Blaško, Jozo Mravak, Vjekoslav Lasic, Anto Bobaš. Danas misiju vode Mirko Jagnjić i Marko Bijelić. Uz njih su u 40. godinu postojanja HKM u Hamburgu bile i sestre dominikanke koje ove godine slave 35 godina djelovanja na sjeveru Njemačke: Marija-Lurdes Bešlić, Dijana Baćak, Emanuela Škarica, Tadeja Bošnjak, Andrijana Žebić, Felicitas Vukmanić, Jasenka Mravak, Rahela Rukavina, Maristela Drožđan, Regina Vučić, Jasna Matić i Janja Martinović.

Ovaj jubilej koji nas je danas okupio govori o našem i vašem vremenu. Prošlost nije bila laka, i u toj prošlosti su mnogi znakovi i mnogi strahovi, ali mi smo tu - rekao je kardinal

BORAC ZA NEROĐENU DJECU Pavlin Marko Glogović iz Kamenskog Pater otvara kuću za majke koje je odgovorio od abortusa

Piše Katja Ružić

Ne mogu mirovati dok je i jedna beba pod kandžama duha smrti. Ne miruje ni taj zli duh, ali uz sve poteskoće i moju bijedu, Bog je tu, Bog je jači, Bog je Ljubav. Kad spasim dijete od smrти, nema sretnijeg čovjeka na zemlji od mene! - ove ri-

ječi čut će svatko tko upita patera Marka Glogovića, 33-godišnjeg pavlina samostana u Kamenskom pokraj Karlovca zašto je svoj život posvetio borbi protiv pobačaja. Punih sedam godina pater Marko žene iz Hrvatske i susjednih zemalja koje su odlučile pobaciti odgovara od tog čina I godišnje na taj način spasi, kaže, više od stotinu djece.

- U Slavoniji sam 20-godišnju majku od pobačaja odgovorio samo nekoliko sati prije dogovorenog termina. Nazvala me njezina prijateljica i rekla što majka smjera zbog pritiska obitelji i straha od gubitka posla. Razgovarao sam s njom, zapravo ja sam pričao, a ona je samo slušala. Nakon razgovora odlučila je zadržati dijete, a riješili smo i problem s poslom - priča pater Marko koji će s volonterima iz udruge Betlehem i Gabriel uskoro urediti kuću katnicu koju je nazvao Obitelj sv. Josipa, a u njoj će utočište naći trudnice koje je obabila obitelj. Koliko je jaka bor-

ba patera protiv abortusa svjedoči I nedavno podizanje spomenika u Karlovcu.

- Nerođena djeca više od bilo koje druge žrtve zaslužuju pjetet ili poštovanje jer se ona nisu mogla braniti. Svatko ima pravo na mišljenje, ali ako podižemo spomenike životinja, filmskim zvijezdama i likovima iz crtića, onda ovdje nema ničeg spornog - poručio je tada pater. Ovaj mladi pavlin, kako kaže, nikada nije mislio na nerođenu djecu. Sve do 1995. godine kada mu je Gospodin jasno progovorio i pozvao me u služenje nevinima, nerođenima.

- U srcu sam čuo: „TEBE trebam. Budi glas onih, koji nemaju glasa. Ovo je za tebe, ovo sam tebi namijenio“, priča pater koji je prihvatio objetučke svoju misiju. „Maleni trpe, neopisivo. Sveti gleda i šuti. A oni koji štuke odravaju, potiču, vrše pobačaje, nemaju veze s Kristom. Mogu se kriti krunicama i križanjima kod jela, ali nisu Kristovi, objašnjava ovaj

pavlin koji je redovnik od 1996. godine, a svećenik od 2002. Priпадa „Marijinim bijelim fratrima“ odnosno Redu Svetog Pavla Prvog Pustinjaka, pavlinima. No, ono što je zaista zadivljujuće kod pavlina je njihov pokret duhovnog posvojenja nerođenog djeteta.

- Duhovno posvojenje je molitvena obveza, kojom se molitelj zavjete, da će kroz 9 mjeseci molitvom i žrtvom (postom, i sl.) pratiti dijete u utrobi majke, kojem je namijenjen pobačaj. Vjerujem i znam, da smo time spasili tisuće malenih, sretno govori pater Marko. No, za održavanje svih tih molitvenih zajednica kojih ima više od 50, pater treba pomoći. Ovisi od volontera I dobrotvora I svaka pomoći je dobro došla. - Uvijek kažem, nema ništa od našeg šokiranja. Ako plačeš zbog prolivenе nevine krv, prestani i daj nam pomoći. Od „ajme meni, to je strašno“ nema ništa. Hvala na pohvalama i rukovanjima, ali ja trebam konkretnu pomoći.

Red pavlina postoji od XIII stoljeća. Ove godine slavimo kao zajednica 700-tu godišnjicu službenog priznanja od strane Crkve, jer smo 1308., nakon gotovo sto godina zajedničkog života dobili potvrdu Privilegia i Konstitucija. Naš je otac Utetelj Blaženi Euzebjije Ostrogonski, porijeklom Mađar, koji je, u službi kanonika, imao viđenje, koje ga je potaklo na osnivanje zajednice.

lika. I da budemo pobožni Blaženoj Djevici Mariji, jer je ona Ona koja nas neprestano zagovara kod Boga. Neka nam na tom putu osobito pomogne naš blaženik Alojzije Stepinac. Dogodine ćemo se spomenuti pedeset obljetnice njegove smrti. On je naš zagovornik kod Boga - rekao je kardinal, te pozvao vjernike da se njemu utječu svojim molitvama i ostanu crviti u svojoj vjeri.

Uslijedio je obred predaje davora kardinalu Bozaniću, a danasnjem voditelju Hrvatske katoličke kardinal je predao medalju blaženik Alojziju Stepincu i Augustinu Kažotiću.

Tijekom svećane sv. mise zahvalne riječi uputili su i p. Anto Gavrić, p. Kutleša, p. Bebić, veloposlanički dr. Miro Kovač, katedralni župnik Georg von Oppenkowski i p. Jagnjić. U svom obraćanju vjernicima veloposlanički dr. Miro Kovač pozdravio je prisutnost mlađih na svečanoj svetoj misi, te istaknuo kako je upravo zahvaljujući Hrvatima i hrvatskoj zajednici u Njemačkoj hrvatski duh živ i pozitivan unutar njemačke crkve.

Nakon svete mise priređen je postavljen za sve vjernike domaćak u misijskim prostorijama pokraj katedrale sv. Marije. Bila je to prigoda za međusobno upoznavanje i razgovore uz zabavni kulturno-umjetnički program.

Četiri dana slavlja u Hamburgu

Četverodnevna proslava HKM u Hamburgu bila je u znaku misnog slavlja i duhovne obnove, svete mise i predavanja održali su p. dr. Slavko Slišković, časna majka sestra Dolores Matić, p. Anastazije Perica Petrić. Nastupili su članovi folklorne skupine Napredak koja djeluje pri HKM kao i gosti iz Splita - VIS Dominik pod vodstvom p. Jozе Čirka, a mogla se pogledati i izložba slike Filipa Tomovića.

- U Slavoniji sam 20-godišnju majku od pobačaja odgovorio samo nekoliko sati prije dogovorenog termina. Razgovarao sam s njom, a ona me je poslušala - kaže pater Marko

PROJEKT Snima se dokumentarni film o životu Zvonka Bušića

Priča o patnji, žrtvi, odanosti, jednoj ljubavi i prijateljstvu

Piše Katja Ružić

Ovo je priča o jednom malom hercegovačkom mjestu u Grudama, o suzama jednog naroda, o jednoj želji koja je bujala u srcima svakog od njih punih 40 godina... Ovo je priča o Zvonki Bušiću Taiku. Nakon 32 godine provedene u čelijama američkih zatvora, Taik se vratio u svoju rodnu Goricu. Oper može disati punim plućima, vidjeti mjesec i zvijezde... Oper može zagrliti svoju Penelopu, svoju Julie... Oper može živjeti. Kada je napokon stupio na svoje hercegovačko tlo, natopljenog suzama, znojem i teškim, ali blagoslovjenim radom, jedino što je želio bilo je posjetiti grob svoje majke i oca. Grob na kojem nikada nije bio. Gledajući ga kako traži njihovo posljednje počivalište, i sam kamen bi proplakao. Srce se steglo svima koji su bili zatočeni u tom trenutku, suze su same potekle.

- Kad sam pročitao prvu knjigu Julie Bušić "Ljubavnici i ludaci", bio sam siguran da se u njoj nalaze svi pravi "sastojci" za dobar film. Dugo nisam pročitao nešto tako iskreno. Vrlo brzo sam počeo pisati scenarij za film koji vidim kao road movie, film ceste. Izazovno i uzbudljivo bilo je zamišljati slike po takо moćnom životnom i književnom predlošku, priča nam redatelj i scenarist Rozić koji je za scenarij koristio obra romana Julie - i "Ljubavnici i ludaci" i "Tvoja krv i moja".

- Prva knjiga "Ljubavnici i ludaci" mi je bila kao terapija. Tada

gove majke. Plakao je. Za sve te godine.

A te nemilosrdne godine uskoro će se naći i na filmskom platnu. Naime, hrvatska producentska kuća Pozitiv film na čelu s redateljem i scenaristom Antom Rozić kreće u projekt snimanja dokumentarnog filma prema romanu Julienne Bušić - "Tvoja krv i moja". U tom filmu bit će prikazana priča o jednoj ljubavi, prijateljstvu, odanosti, patnji, žrtvi... Priča o Zvonki i Julienne Bušić koji su 1976. godine oteli američki putnički zrakoplov kako bi svijetu pokazali što se zapravo događa u Hrvatskoj.

- Kad sam pročitao prvu knjigu Julie Bušić "Ljubavnici i ludaci", bio sam siguran da se u njoj nalaze svi pravi "sastojci" za dobar film. Dugo nisam pročitao nešto tako iskreno. Vrlo brzo sam počeo pisati scenarij za film koji vidim kao road movie, film ceste. Izazovno i uzbudljivo bilo je zamišljati slike po takо moćnom životnom i književnom predlošku, priča nam redatelj i scenarist Rozić koji je za scenarij koristio obra romana Julie - i "Ljubavnici i ludaci" i "Tvoja krv i moja".

- Moja mala ekipa i ja spremni

sam bila u zatvoru i morala sam sve to ispučati, a i htjela sam ispraviti neke stvari koje su se pojavile u medijima. Željela sam to podijeliti ljudima, da znaju što je prethodilo otmici aviona. To je ljudska priča. Gotovo 20 godine poslije toga napisala sam "Tvoja krv i moja" u kojoj sam željela podijeliti s ljudima svoja bogata

iskustva kroz sve te godine kada smo počeli snimati sutra. Tako gledajući, daleko smo dogurali. Iako je "Tvoja krv i moja" niskobudžetni film, osim u Hrvatskoj i Hercegovini, trebali bi snimati na više lokacija u Sjedinjenim Državama, Austriji, Njemačkoj i Francuskoj, što će stajati oko tri i pol milijuna kuna. Zbog toga sam pesimističan. Potencijalni finansirici načelno su zainteresirani, ali to nije dovoljno, priča nam Ante koji je začuden kako se nitko dosad nije sjetio snimiti film o dvojici ljudi koji su obilježili povijest. Naravno, nezaobilazna lokacija za snimanje filma je Zvonkina rodnina Gorica u Grudama od koje je sve na neki način i počelo... Ja nisam nikad bio u Gorici, ali svi imamo svoju goricu, kako god se ona zvala. I Gorica je ono zbog čega radimo ovaj film, zaključi je redatelj.

Da, ovo je priča o jednom malom hercegovačkom mjestu, o suzama jednog naroda... O jednom, tek naizgled običnom čovjeku i njegovoj Penelopi i žrtvovanju slobode za neke više ideale.

Priča o čovjeku koji se vratio na

ono isto mjesto ispod cedrovine gdje je djeci godinama pričao o jednom predivnom mjestu gdje se slobodno govori, pjeva, pleše, razmišlja... O mjestu gdje nema terora i granica. O mjestu kojeg je on zvao - Domovina. Ovo je priča o Zvonki Bušiću Taiku.

Pisma Brune Bušića Taiku: Čudna je ova naša sudbina

U filmu će se pojavit i pismo Brune Bušića koje je napisao Zvonki. Čudnaje ova naša sudbina i samo dragi Bog zna što budućnost u svojoj torbi nosi nama i našem narodu. To, ti odlažiš na dalek put i pred tobom je teška žadača, a ja ču sutra torbu na rame i put na noge. Znaš da mi rade o glavi i da mi nije lako, ali uzmičnica nema, pa taman se sama nebesa sršila. Idem naprijed dok me snage ne izdaju, dok me bude služilo zdravlje i srča junačka. Ako se meni nešto dogodi, znaju te naši ljudi o kojima sam ti često govorio, neće te zaboraviti. Vrlo je važno da u ovom našoj borbinikada ne izgubimo vjeru u naš narod, ali je od toga još važnije ne izgubiti svoju ljudskost, ostati čovjek. Uvijek imaj na umu da su stoljeć neslobode i poluslobode prilično deformirala naš narod, pa na svijet svoje istaknute borce i pregače nekada slavi i ne bođe dize, a ponекad ih se odriče i pod noge ih bacu. Ako se i s tobom tako bude događalo, dobro pripazi da se u prvom slučaju ne zaneses i ne izgubiš iz vida stvarnu sliku ili, pak, u drugom slučaju ne podlegnes očaju, i ne počneš prezirati i mrziti svoj narod. Ipak, u toj tegobnoj povijesti hrvatskog naroda i vrlo naporanim našim životima ima i velikih prednosti. Naime, sve te patnje i stradanja učvrstili su nas, naučili pameti i produbili naše spoznaje o nama samima i o životu - tako da smo danas sposobni i spremni na sve. Na nama je da činimo svoju dužnost kako najbolje znamo i možemo, a ostalo će odlučiti sudbina. Zbogom, i neka te Bog uvijek pazi i čuva.

Zvonko Bušić sa svojim sumještanima snimio dokumentarac

Osim filma kojeg će snimati producentska kuća Pozitiv film iz Zagreba, Zvonko Bušić Taik sa svojim sumještanima sam je snimio dokumentarni film „U potrazi za vremenima naše mladosti“ gdje su se iznosila šale, vicevi, dogodovštine i ostale zanimljivosti koji su obilježili to doba. U filmu ima dosta detalja dok je robovao po raznim američkim zatvorima (kako ih sam Taik naziva - drobilicama) koje nisu uspjele slomiti Hercegovačko srce. Većina filma snimljena je na Blidinju-Risovac, u ugostiteljskom objektu DIVA. Glavni organizator ovog okupljanja i sama ideja je potekla od Taika, a cilj dokumentarca kako on sam kaže je: „...da podujelimo uspomene, da oživimo onaj stari duh Gorice i da sve prenesemo na goričku mladost i mladost cijelog Hrvatskog puka (Hercegovine i Hrvatske). Ovo je jedan pokusaj da bi doživjeli duh koji nestaje u našem narodu i iz naših običaja...“

GRAD BLIZANACA Slavonsko mjesto svjetski rekorder u dvojkama

U Orahovici se u šezdesetčetiri godina rodilo čak 198 blizanaca

Piše Marta Borić

Dodatac li u Orahovici, maleni gradić podno planine Papuk u Slavoniji, velika je vjerojatnost da ćete šećuti gradskim ulicama naići na blizance jer u tom gradiću čak svaki 29. stanovnik ima svog "dvojnika"! Točnije, blizanaca u Orahovici, u kojoj je 5673 stanovnika, ima u svakoj devetnaestoj kući. Govori to gradonačelnik Josip Nemeć, potvrđuju izvodi iz Matice rođenih.

- Što se tiče Hrvatske, uvjeren sam da smo rekordi po broju blizanaca u odnosu na broj stanovnika. A tko zna, možda ih ni u svijetu nigdje nije više nego kod nas - priča Nemeć, poručivši da ga, ako grijesiti, razuvjetre brojkama.

U matičnom uredu Danko Vrkić pokazuje nam stare knjige u koje su još svećenici rukom upisivali novorođenčad. Najsta-

riji, već požutjeli, dokumenti s kraja su 19 stoljeća - iz 1895. godine. Prvi blizanci upisani su u veljači te godine i dok listamo knjige zamjećujemo da ih se najviše radalo u proljeće. Kako je bilo onda, da se godišnje rodio pet-sest blizanskih parova, tako je i dan-danas. Uvjerili smo se to i u tamošnjoj osnovnoj školi Ivane Brlić-Mažuranić gdje nam ravnateljica Maja Škraba kaže da je od 239 učenika koji pohađaju nastavu od prvog do četvrtog razreda svaki sedamnaest - blizanac. Zapravo, blizanca.

Naime, u Orahovici se češće rađaju po dvije djevojčice, i to kao dvojačane blizanke. Od ovog nepisanog, ali očitog pravila pronašli smo jedan izuzetak. To je obitelj Žeman kojoj su se u razmaku od pet godina blizanci rodili dva puta pa tako sada imaju Ivana i Ivanu koji će za četiri mjeseca napuniti dvije godine i Luku i Matiju koji u svibnju 2010. slave osmi ro-

dendan. Kako se "prave" blizanci Josipa i Zvonimir Žeman kažu da ne znaju, ali će imati još djece, da vide dokle mogu ići s dvojkama. Tko je "kriv" da se baš u Orahovici rada toliko blizanaca? Gradonačelnik Nemeć objašnjava to specifičnom mikroklimom, zdravim okolišem i kvalitetnom vodom. Genetiku ne spominje nitko:

U bivšoj državi bili smo sedmi po gustoći kisika, sada smo možda i prvi. Ovdje su još u 19. stoljeću bile zračne toplice za plućne bolesnike. Nalažimo se u podnožju Papuka, s druge je strane Drava i ovdje je savim normalna pojava da u donjem dijelu grada pada kiša, a u gornjem sija sunca. Vjerujemo da na blizanacke trudnoće utječu i zdrav okoliš te kvalitetna voda. Imamo primjera gdje jedan od supružnika nije živio u Orahovici i par nije mogao imati djece. Kada su se doselili ovačmo, u ovo podneblje, žena je

zatrudnjela. Stoga, poučeni takvim iskustvima, pozivamo sve bračne parove koji imaju sličnih problema da dođu kod nas - kaže gradonačelnik Nemeć.

Pitamo ga kane li lansirati

onda i kakvu novu liniju muške vode, a gradonačelnik odgovara kako im nije u interesu nikoga prevariti i dati mu lažnu nadu, već samo priča ono što može i pokazati na primjerima pa tako od nekog markentiskog pothvata neće biti ništa. No, kako to već biva u ovakvim situacijama, malenim se gradićem ubrzao projekta glasina da su nadareni za pravljenje blizanaca tek dvojicatrojica sugrađana koji se noću zavlače u tuđe postelje, da iskoriste svoj "dar". Priču su, naravno, progrurali očevi blizanki.

Ipak, orahovički će blizan-

ci zacijelo postati svojevrsna atrakcija. Jer u prosincu 2007. Turistička zajednica grada proglašila Orahovicu gradom blizanaca, kaže predsjednik zajednice na sreću.

Velika je vjerojatnost da ćete šećuti gradskim ulicama naići na blizance jer u tom gradiću čak svaki 29. stanovnik ima svog "dvojnika"! Blizanaca ima u svakoj devetnaestoj kući.

Stephan Katic

Diplom-Übersetzer
Sudski tumač

Kroatisch - Deutsch - Englisch

Usmeno i pismeno prevodenje

tel 030 - 45 30 18 03 mobil 0176 29 11 84 62 Amsterdam Straße 6, 13347 Berlin info@stephan-katic.de www.stephan-katic.de

Sudski tumač i prevoditelj općih i stručnih tekstova za hrvatski, njemački i engleski jezik

Für die Gerichte beeidigter Dolmetscher der kroatischen, deutschen und englischen Sprache

Prijevodi i ovjere osobnih dokumenata, svjedodžbi, ugovora, rodnih i vjenčanih listova, različitih potvrda i sl.

Svim ljudima dobre volje blagoslovjen Božić i sretna Nova godina!

Montag bis Sonntag von
11:30 – 14:30 und
17:30 – 23:30 Uhr

Jahnring 131
29336 Nienhagen
Telefon: 05144 3111

ZM
Zagreb-Montaža
Podružnica u Njemačkoj

Börnestr. 7
D-40211 Düsseldorf

Tel: +49 211 172 040
Fax: +49 211 172 0421
e-mail: office@zm-gruppe.de

Svim poslovnim partnerima, našim korisnicima i Hrvatima diljem svijeta želimo blagoslovjen Božić i sretnu Novu godinu.

Milan Bandić

Milan Bandić je nezavisni predsjednički kandidat. Rođen sam 22. studenog 1955. u Donjem Mamićima, hercegovačkom selu što se rasulo na pola puta između Gruda i Klobuka. Točnije, u zaseoku Cerov Dolac, ili još preciznije, na Bandiću Brigu, maloj uzvisini s koje se jasno vidi Sveti Jure na Biokovu i na kojoj je svega pet kuća. Pokoji orah, cer i hrast. Gradonačelnik je Zagreba već čitavo desetljeće.

Andrija Hebrang

Andrija Hebrang je predsjednički kandidat HDZ-a. Rođen je 1946. godine u Beogradu, gdje mu je otac bio na službi. Dvije godine kasnije, nakon uhićenja roditelja, sele ga k teti u Zagreb, u kojem i danas živi i radi. Te iste godine komunisti su mu ubili oca, poznatoga hrvatskog domoljuba i jednoga od prvaka tadašnje komunističke partije.

Ivo Josipović

Ivo Josipović je predsjednički kandidat SDP-a. Sveučilišni sam profesor, saborski zastupnik i skladatelj. Na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predajem Kazneno procesno pravo, Međunarodno kazneno pravo i Prekršajno pravo. Član sam više domaćih i međunarodnih pravnih i umjetničkih udružnica. Napisao oko 50 knjiga koje izvode eminentni glazbenici.

Josip Jurčević

Josip Jurčević je nezavisni predsjednički kandidat. Rođen je 1951. g. u Studenciama. Od početka osnovne škole živi u Zagrebu. Oženjen je i otac je sedmero djece. Vjernik je, rimokatoličke vjeroispovijesti. U svim vrstama socijalnih kontakata i društvenog djelovanja, Josip je prepoznat po radnoj upornosti i sustavnosti, iskazivanju socijalne solidarnosti i snošljivosti, te dosljednosti u zastupanju ideja općeg dobra i humanističkih načela.

Damir Kajin

Damir Kajin je predsjednički kandidat IDS-a. Obiteljski korijeni Damira Kajina su iz seljačke, nedaleko od Buzeta, blizu granice sa Slovenijom. Tam žive stoljećima. Njegovi djedovi i pradjedovi su bili ratari, a roditelji službenici sa završenom gimnazijom. Osnovnu i srednju školu je završio u Buzetu i Rijeci. Od svih predmeta matematiku je, kaže, 'obožavao', a povijest volio, a prvu četvrtku dobio je tek u 8. razredu osnovne škole. Kao mladić je igrao nogomet i bio izviđač.

Boris Mikšić

Boris Mikšić je nezavisni predsjednički kandidat. Rođen je 11. listopada 1948. godine u Zagrebu. Diplomirao je na strojarskom fakultetu u Zagrebu 1973. godine i potom otišao u SAD.

Počeo je inženjer za razvoj i istraživanje napredovalo je do podpredsjednika za razvoj i istraživanje u Northern Instrument Corporation u Minneapolisu, a 1977. godine osnovao je vlastitu tvrtku Cortec Corporation kojom danas predsedava.

Dragan Primorac

Dragan Primorac je nezavisni predsjednički kandidat.

Prof. dr. sc. Dragan Primorac hrvatski je liječnik pedijatar, forenzičar, genetičar i stalni sudski vještak. Od 23. prosinca 2003. do 6. srpnja 2009. godine obnašao je dužnost ministra znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. Rođen je 7. lipnja 1965. godine u Banja Luci. Od najranije mladosti živi u Splitu gdje je završio osnovnu i srednju školu.

Vesna Škare Ožbolt

Vesna Škare Ožbolt je predsjednički kandidat HNS-a. Rođena je 25. ožujka 1953. u Zagrebu. Nakon semestra studija sociologije na Sveučilištu u Chicagu, vraća se u Zagreb i diplomira sociologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1970. Tijekom studija bavio se novinarstvom. Bio je urednik Studentskog lista 1967/1968; zamjenik glavnog urednika Tjednog lista omladine 1969.; glavni urednik časopisa Pitanja 1971.

Miroslav Tuđman

Miroslav Tuđman je nezavisni predsjednički kandidat.

Nadan Vidošević je 1949. godine završio je srednju Školu učenika u privredi, nakon čega je dobio zvanje automehaničar.

Slavko Vukšić je predsjednički kandidat DSSR-a. Slavko Vukšić, osnivač i predsjednik Demokratske stranke slavonske ravnice, čovjek je čiji se dosadašnji poslovni i politički put može opisati u nekoliko riječi - od automehaničara do lokalnog poduzetnika i predsjedničkog kandidata! Slavko Vukšić je rođen u Šaptinovacima 1949. godine. U Požegi 1967. završio je srednju Školu učenika u privredi, nakon čega je dobio zvanje automehaničar.

Dvije dame i deset mušketira u utrci za Pantovčak

Predsjednički izbori su u punom jeku. U tijeku je predizborna kampanja u kojoj sudjeluje dvanaest predsjedničkih kandidata. Kao nikada do sada u utrci za Pantovčak našlo se najviše nezavisnih kandidata – čak njih šest, a ostale su kandidirale njihove stranke. Najveća bitka vodi se za desne birače, jer na njih "puca" najviše kandidata. Donosimo vam par zanimljivosti o kandidatima koje su oni sami iznijeli o sebi. "Bitka za Pantovčak" sigurno se neće okončati 27. prosinca kada je prvi krug izbora, nego tek slijedeće godine – 10. siječnja kada je predviđen drugi krug predsjedničkih izbora. Tko će naslijediti Stipe Mesića na Pantovčaku?

DRAGAN PRIMORAC

Dragan Primorac doktorsku je disertaciju 1997. godine obranio na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao "Postdoctoral fellow", a potom i kao "Faculty Instructor", radio je više godina na University of Connecticut, School of Medicine, Farmington, USA. Jedan je od pionira u DNA identifikaciji žrtava rata iz masovnih grobnica te jedan od utemeljitelja analize DNA u sudske medicini u Republici Hrvatskoj. Autor je

izvornih rezultata o genetičkom podrijetlu Europljana objavljenih u najprestižnijem svjetskom znanstvenom časopisu Science, a posebno je radio na genetičkom podrijetlu Hrvata te naroda Bosne i Hercegovine. Autor je niza radova iz područja forenzičkih znanosti, populacijske genetike, molekularne genetike skeletnih bolesti u djece itd. Radio je na Klinici za pedijatriju Kliničke bolnice Split te bio dugogodišnji voditelj laboratorija za kliničku i sudsку genetiku KB Split. Radio je i kao

ravnatelj Poliklinike "Sveti Duš Il" u većinskom izraelskom vlasništvu, a bio je i ministar u Sanađerovoj vladi.

JOSIP JURČEVIĆ

Josip Jurčević je 1970/1971. bio je istaknuti sudionik studentskog dijela Hrvatskog proleće, zbog čega poslije diplomiranja nije mogao dobiti stalno posljenje. Dragovoljac je Hrvatskog domovinskog rata od ljeta 1991. godine. Jedan je od osnivača Uprave za informativno-psihološko djelovanje Ministarstva obrane Republike Hrvatske

vatske, unutar kojeg je osnovao i bio prvi ravnatelj Središnjeg arhiva MORH-a. U Hrvatskoj je vojsci bio do ljeta 1992. godine.

Prvi je put dobio stalno zaposlenje krajem 1994. g., u državnoj Komisiji za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, a od 1997. g. stalno je zaposlen u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar. Član je nekoliko nevladinih udružica i organizacija.

Od osnivanja do raspuštanja (2004. - 2009. g.) bio je član Saveza Vlade Republike Hrvatske,

za pripremu prijatelja suda pred Međunarodnim kaznenim sudom za prostor bivše Jugoslavije. Na prijedlog obrane, svjedoček je u procesu koji se u Haagu vodi protiv šestorice optuženih Hrvata iz BiH. Nije bio član Saveza komunista Jugoslavije, niti se nakon 1990. g. učlanjivao u novonastale stranke.

IVO JOSIPOVIĆ

Ivo Josipović o sebi: Rođen sam u Zagrebu 28. kolovoza 1957. godine, gdje sam završio osnovnu i srednju školu,

PREDSEDNIČKI IZBORI '09

Pravni fakultet (1980.) i položio pravosudni ispit. Magistrišao sam na poslijediplomskome studiju kaznenopravnih znanosti (1985.), a doktorirao s temom "Pravo o uhićenju i pritvoru u kaznenome procesnom pravu" (1994.). Zastupao sam Hrvatsku pred Međunarodnim sudom pravde i Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju. Sudjelova sam u nekoliko međunarodnih projekata, a kao ekspert Vijeća Europe sudjelova sam u valorizaciji zatvora u Ukrajini, Mongoliji i Azerbejdžanu. U braku sam s Tatjanom, također sveučilišnom profesoricom prava i imamo osamnaestogodišnju kćer Lanu.

VESNA PUSIĆ

Danas je Vesna Pusić predsjednica Nacionalnog odbora za praćenje pregovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji te predsjednica Kluba zastupnika HNS-a. Potpredsjednica je Europske liberalno-demokratske i reformističke stranke u drugom mandatu (birana 2006. i 2008. godine. Vesna je rođena u zagrebačkoj građanskoj obitelji - majka Višnja (r. Andelinović) bila je profesorka engleskog jezika, a otac Eugen

član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Jedno vrijeme bio je i savjetnik glavnog tajnika UN-a. U braku je s Jurgisom Onušasom od 1986. godine. Suprug Jurgis magistar je elektrotehničke i poslovne upravljanja i vodi vlastitu tvrtku za finansijsko savjetovanje. Kćer Daina, rođena 1985. godine, studentica je filmske režije na Akademiji za dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

BORIS MIKŠIĆ

Boris Mikšić 1991. završio je studij inženjeringu proizvodnih sustava na Sveučilištu St. Thomas u St. Paulu, Minnesota. Posjeduje 20 patenata u Sjedinjenim Američkim državama, Kanadi, Evropi, Francuskoj i Japanu. Objavio je stotinjak znanstvenih radova i koautor je triju tehničkih knjiga. Kao ugledan svjetski poslovni čovjek predsjedao je brojnim međunarodnim i znanstvenim skupovima, te je član i dužnosnik brojnih stručnih društava. Ernst & Young ga je 2000. godine proglašio poduzetnikom godine saveznim državama Minnesota i Dakoti. Biografiju "Američki san dečka s Trešnjevke" objavio je 1994. godine. Aktivno sudjeluje u razvoju

ju hrvatskog gospodarstva, a za osobite zasluge u gospodarstvu predsjednik Franjo Tuđman odlikovao ga je Redom Danice Hrvatske s likom Blaže Lorkovića. Godine 1995. imenovan je počasnim generalnim konzulom Republike Hrvatske u Sjedinjenim Američkim Državama.

VESNA ŠKARE OŽBOLT

Osjecanku, dalmatinsko-primorskog korijena, Vesnu Škare - Ožbolt nakon dolaska na vlast, predsjednik Tuđman ju je primijetio kao žustru osobu bez kompleksa, osvojila je i do kraja njegovog života ostala jedna od najbližih suradnica prvog hrvatskog predsjednika. Početkom 90-ih počela je raditi na otvaranju ureda RH u inozemstvu. Potom postaje savjetnica za odnose s javnošću Ureda predsjednika, glasnogovornica te na koncu zamjenica predstojnika Ureda predsjednika. Početkom 90-ih počela je brojnim međunarodnim i znanstvenim skupovima, te je član i dužnosnik brojnih stručnih društava. Ernst & Young ga je 2000. godine proglašio poduzetnikom godine saveznim državama Minnesota i Dakoti. Biografiju "Američki san dečka s Trešnjevke" objavio je 1994. godine. Aktivno sudjeluje u razvoju

života. Nakon što Tuđman umire krajem 1999., HDZ gubi izboare na početku 2000. - te, a Vesna Škare-Ožbolt, zajedno s Matom Granićem stvara Demokratski centar i postaje zastupnica u Saboru. Vrlo brzo je postala i predsjednica stranke DC-a, istinsuvši Matu Granića.

SLAVKO VUKŠIĆ

DAMIR KAJIN

Damir Kajin postao je žestoka opozicija vladajućim strukturama u Zagrebu, posebno HDZ-u. Preko IDS-a, u kojem godina igra važnu ulogu, ušao je u Hrvatski sabor, a proklamira politiku autonomije Istre i 'istrijanizaciju' Hrvatske. Iako nastupa s radikalno lijevih ideoloških pozicija, Kajin rado ističe da je njegova obitelj rimokatolička. Krsten je i vjenčan u crkvi. Kajin tvrdi da nije profitirao baveći se politikom, a to pojašnjava na svoj način, pomalo ironično: 'Gadio bih se sam sebi da sam nešto uzeo, iako nas mnogi primjeri uče da vrijeme sve lječi, no, gadjanje splasne, a imovina ostaje.' Damir Kajin je veoma aktivan saborski zastupnik Našica u dva mandata. Danas je tek član gradskog vijeća. U mlađosti se bavio aktivno nogometom te bio dugogodišnji predsjednik NK Iskrice i NK NAŠK iz Našica.

PREDSEDNIČKI IZBORI '09

Dr. Miroslav Tuđman

Treba vratiti povjerenje iseljenika jer su oni motor razvoja Hrvatske

Razgovarala Marina Stojak

Zašto se ušli u utru za predsjednika Hrvatske? Postoji li neki posebni motiv?

Sudjelovalo sam u svim važnijim događajima tijekom stvaranja samostalne hrvatske države. Desetak zadnjih godina nije samo razgradilo hrvatske ustanove nego je ta politika cijelokupni narod odvela u dužničko ropstvo. Kao ozbiljan i odgovoran čovjek kandidirao sam se upravo zbog toga jer želim vratiti ponos pobjedičkom hrvatskom narodu. Umjesto sadašnjeg stanja kad se po domaću zadaču odlazi u Bruxelles i Haag ja smatram da se sve odluke koje se tiču Hrvatske moraju donositi u Zagrebu.

Koje biste prve poteze povukli kao predsjednik?

Zaustaviti će put Republike Hrvatske na Balkan, a na međunarodnoj razini obnoviti će strateško partnerstvo sa zemljama koje su nam bile partneri u Domovinskom ratu.

Hoćeš li nastaviti politiku prvog hrvatskog predsjednika, Vašeg oca Franje Tuđmana? Vremena i okolnosti su drukčiji. Ne treba se vraćati u prošlost, no zajedništvo, solidarnost i jedinstvo koji su tada stvorili hrvatsku samostalnost potrebni su nam da bismo mogli izići iz ove duboke moralne i gospodarske krize.

Kakav je vaš stav o dijaspori, posebice hrvatskim iseljenicima koji su prije 70 godina otišli trbuhom za kruhom? Hrvatsko je iseljeništvo sastavni dio hrvatskoga naroda, a na jedinstvu iseljenih i domovinske hrvatske predsjednik Tuđman je stvorio neovisnu hrvatsku državu. Dakle, treba vratiti povjerenje iseljenika u Domovinu, a iseljeništvo je pogonski motor razvoja svake države pa tako i programima predsjedničkih kandidata medijsku politiku vodeći na rasprodaji opsluživali Mesića, račana I Sanadera.

Kakav će biti vaš odnos prema haškom sudu ako postanete predsjednik?

Hrvatska ima obvezu suradivati s Haškim sudom, a ne njegovim Tužiteljstvom pa zato takvu praksu treba odmah prekinuti.

gon za ideološke obraćune nego je sa-stavni dio Hrvatstva, koji kao hrvatski državljanini imaju svoja prava i obveze prema Domovini.

Mislite li da predsjednik Hrvatske ima premale ovlasti? Ima dovoljno velike ovlasti da hrvatsku budućnost okrene prema njezinu prirodnom, srednjoeuropskom i mediterranskom okruženju, u koje Hrvatska pripada već 13 stoljeća. Određene poluge omogućuju mu da jača sigurnosni sustav zemlje te pokreće razvoj gospodar-

stva. Kakva će Hrvatska biti ako vi postanete predsjednik? Bit će to pobjedička i ponosna Hrvatska, koja svoj identitet gradi na vlastitim povijesnim i kulturnim zasadama.

Dosadašnji predsjednik Mesić već dio svoje vladavine na Pantovčaku posvetio je tzv. detudmanizaciji Hrvatske. Zašto mu je bilo toliko stalno da oblati stvoritelja Hrvatske? Mesić je blatio prvog hrvatskog predsjednika kako bi prikrivao ili pak opravdavao svoju politiku uvlačenja Hrvatske u novu Jugoslaviju.

Zašto vas mediji u Hrvatskoj ignoriraju, zašto vas i vaše kampanje u javnosti nema kao i ostalih kandidata? Zašto se favoriziraju neki kandidati?

Pitanje je više slojno. Naime u Hrvatskoj je najveći dio medija u vlasništvu inozemnih središta moći pa što je i razumljivo oni imaju svoje kandidate. Njihovi raniji kandidati Mesić, Račan i Sanader odveli su hrvatski narod u dužničko ropstvo, a u međuvremenu rasprodali su i obiteljsko srebro. Takvima ne odgovara samostalna hrvatska politika koju zagovaram. U javnim medijima, koji bi trebali objektivno i istinito informirati hrvatsku javnost o svim događajima pa tako i o programima predsjedničkih kandidata medijsku politiku vodeći svake države pa tako i Hrvatske. Kad su tijekom borbe za neovisnost bili najbolji hrvatski poklisiari u svijetu sad mogu biti još bolji predstavnici svoje zemlje i gospodarski partneri.

Navedite nam razloge za koje bi ljudi iz dijaspori za vas glasovali? U mom programu iseljena Hrvatska nije poli-

Milan Bandić

Pokrenut ću snažnije povezivanje domovinske i iseljene Hrvatske

Razgovarala Marina Stojak

Što Vas je nagnalo da ute te u utru za predsjednika Republike Hrvatske?

Politiku doživljavam kao služenje gradanima što sam činio kao gradonačelnik Zagreba gotovo deset godina. Svi koji su posjetili hrvatsku metropoli mogu vidjeti koliko smo učinili za grad. Zagreb je doslovce doživio preporod u svakom pogledu. Zagrebačani danas žive gotovo duplo bolje od ostatka Hrvatske. Želim da cijela Hrvatska živi kao Zagreb i još bolje od toga. Svjestan sam da svojim znanjem, iskustvom, energijom i upornošću mogu učiniti jako puno i za druge hrvatske krajeve. Ne bojim se izazova i rada. To znaju moji Zagrebačani koji su mi po četvrti put dali povjerenje na lokalnim izborima u svibnju, kad sam premoćno pobjedio u utrci za gradonačelnika. Mogao sam uživati u lovorikama te pobjede iduće četiri godine. Ali ne bi bio sretan, jer Hrvatska ima velike neiskorištene potencijale i treba lidera.

Prošlo je desetak dana od početka kampanje. Obišli ste Slavoniju, Međimurje i Hercegovinu, kakvi su vaši dojmovi?

Svakim danom upoznajem tisuće ljudi željnih promjena koji me očekuju raširenih rukama jednoga od svojih. To mi daje snagu da kročim naprijed, sve do Prevlake, gdje ćemo završiti turneju. Taj val koji je krenuo iz Slavonije preplavljuje cijelu Hrvatsku. To je jasan znak, da Hrvatska želi predsjednika, koji radi i motivira, koji nudi zajedništvo i napredak, koji će zastupati njihove interese i tjerati institucije da učinkovitije rade svoj posao. Ljude žeže da konačno zaslućemo rukave i prionemo na posao kako bi izvukli Hrvatsku iz ralja korupcije i nerada.

Domoljublje, čovjekoljublje i rad, glavne su odrednice vašeg programa. Možda u

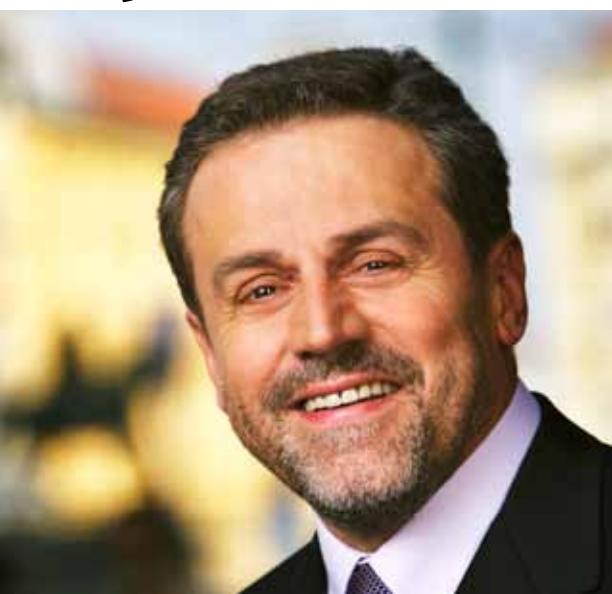
tome neki koji vas napadaju vide problem?

Nadam se da to nisu razlozi zbog kojih me napadaju jer su vrijednosti koje bi morao nositi svaki građanin Hrvatske, a pogotovo predsjednički kandidat. Bez tih vrijednosti nemoguće je ostvariti naprednu i bogatu Hrvatsku koja će aktivirati svoje potencijale. Zalagat ću se za afirmaciju tih vrijednosti, jer je to temelj zdravog društva i gospodarskog oporavka. U Hrvatskoj je, nažalost, došlo do srozavanja društvenih vrednota i moralnih načela i vrijeme je za promjene. Treba vratiti ponos i dostojanstvo hrvatskom čovjeku. Želim otvoriti novu stranicu i u stvaranju hrvatskog zajedništva, uz korjeniti rez u pogledu napuštanja svih ideoloških i drugih podjela.

Oduvijek ste sluha imali za dijasporu, za Hrvate iz susjedne Bosne i Hercegovine, ali i one koji žive u zapadno-europskim zemljama. Svudje vas primaju otvorena srca i ponose se što ste pristali biti njihov gost na raznim svečanostima. Otkuda ta ljubav između dijaspora i vas?

Hrvatska je izrazito iseljenička zemlja. Hrvati i njihovi potomci žive na svim svjetskim meridijanima i paralelama te su trajno vezani uz svoju matičnu domovinu. Aktivno su sudjelovali u njezinom stvaranju, obrađani i izgradnji, a i danas su aktivno uključeni u gospodarski razvoj, lobiranje, promociju i svekoliku drugu potporu Republičkoj Hrvatskoj. Uz jačanje hrvatskog zajedništva, pokrenut ću ponovno snažnije povezivanje domovinske i iseljene Hrvatske, te poticati i olakšavati njihova ulaganja, veći broj posjeta te povratku i useljavanje. Posebna skrb odnosit će se na očuvanje hrvatskog jezika i kulture u hrvatskim zajednicama u tujini te trajno povezivanje mlađih druga i treće generacije sa zemljom njihovih korijena.

Rodom sam iz Bosne i Her-

Ijentištvo treba više uključiti u privredne tokove u Hrvatskoj? Omogućit im da učaju svoj novac i znanje i razvoj Hrvatske?

Smatram kako se Hrvatska danas mora snažnije povezati s dijasporom i iskoristiti njeeno iskustvo i znanje života u zapadnim demokracijama kako bi poboljšali život u Hrvatskoj. Siguran sam kako bi mnogi iseljenici svojim savjetima pomogli u oživljavanju hrvatskog gospodarstva i značajna broj bi ih ovđe i ulagao kad bi uvjeti bili drugačiji. Zato ćemo stvoriti uvjete u kojima naši ljudi imaju interesa ulagati i zaraditi u domovini. Ne smijemo zaboraviti ni na mnoge Hrvate koji su ugledni znanstvenici i intelektualci čije bi iskustvo i ugled znatno obogatili Hrvatsku. Kao hrvatski predsjednik radit ću na tome da se Hrvatska tjesnije poveže s dijasporom. To je potencijal koji nitko od dosadašnjih političara nije znao iskoristiti. Hrvatska kao mala zemlja mora imati utjecajne prijatelje u svijetu i u tomu nam dijasporu može jako pomoći.

Jedan ste od rijetkih političara kojega Crkva podržava?

Nikada se niste sramili skruti svoja vjernička uvjerenja. To nekima u Hrvatskoj smeta?

Ja sam vjernik i ne sramim se toga. I to smatram prednost jer me vjera tjera da budem odgovorniji, pošteniji, bolji... Zašto ne bih podupirao stavove za koje smatram da su ispravni? Smatram kako taj stav ne smeta dobrim ljudima bez obzira jesu li oni vjernici, ateisti, muslimani, protestanti ili agnostičari. Neki u Hrvatskoj smatraju kako se Crkva mijesha u državne poslove, no gajim suprotno mišljenje. Hrvatska je laička država u kojoj zakone donose Vlada i Sabor, a ne biskupi. Živimo u demokratskoj državi i svatko ima pravo reći što misli o temama koje smatra društveno relevantnimima, pa tako i Crkva koja je stoljećima služi ovom narodu. Crkva je u Hrvatskoj stoljećima bila čuvarica nacionalnog identiteta i promocijalica nacionalnih interesa. Prema tome, ne samo da treba omogućiti da se čuje glas Crkve, već je to i korisno. Tim više što se u kakofonijskim kojekakvih poruka, nažlosti više važnosti i prostora daje nekim subjektima koji ni po čemu, a najmanje po odgovornosti prema hrvatskom društvu i državi, ne zasljužuju. Ne znam čemu strah od glasa Crkve. Čini mi se, nažalost, kako je u dijelu javnosti još uvijek prisutan mentalitet komunizma koji je Crkvu tjerao u sakristiju. Zalagat ću se za kulturu dijaloga između svih segmenata društva i gorljivo ću braniti ustavno pravo na slobodu izražavanja mišljenja radilo se o običnom čovjeku, civilnim udružgama ili Crkvi.

I vaša obitelj je osjetila posebnost u Hrvatskoj. Naime, vaš brat radi u Njemačkoj, pa si gurno znate za sve probleme naših ljudi koji žive i rade u inozemstvu. Hočete li više od dosadašnjeg predsjednika obratiti pozornost na te ljudi i omogućiti im da neke probleme iz Hrvatske lakše rješavaju?

vaju u konzulatima gdje sada žive?

Apsolutno. Duboko sam svjestan problema dijaspore iz prve ruke i kao budući sukreator vanjske politike i hrvatske diplomacije potrudit ću se da u svakom pogledu Hrvatsku iz dijaspore olakšam rješavanje problema. Poznat sam kao protivnik prevelike birokratizacije koja ljudima stvara glavobolju. Kao gradonačelnik sam se uvjerojako proglašenim birokratskim aparatom i centralizacijom stvaraju nervozu i nevoljnost. Analizirat ću probleme iseljeništva i vidjeti kako im u zakonskim okvirima mogu pomoći da lakše dođu do potrebnih dokumenata i dozvola. Bitni su ljudi, a ne papiri.

Što treći predsjednik treba donijeti Hrvatskoj?

Hrvatska predugo živi u atmosferi ratnih i poratnih trauma, svada, nejedinstva oko temeljnih nacionalnih interesa i bez razvojne vizije. To se dramatično odražava na stalni pad kvalitete života građana koji su stvarane suverene i samostalne Hrvatske dočekali s velikim nadama. Hrvatsko društvo u sebi je duboko podijeljeno. Dijelimo se po ideologijama, strankama, odnosu prema Drugom svjetskom ratu, na urbane i ruralne... Previše energije gubimo na to. Bit ću predsjednik koji će pridonositi hrvatskom zajedništvu, postizanju konsenzusa oko ključnih nacionalnih interesa i nadilaženju svih mogućih podjela. Bit ću predsjednik koji okuplja i potiče, motivira i usmjerava... Mene ne zanima svrstanje na ovu ili onu stranu, ja nisam "protiv" nego "za". Ne zanjamaju me ideologije, već stvarni život običnih ljudi. Želim okupiti sve ljudi dobre volje, koji žele bolji život, napredniju i odgovorniju Hrvatsku. Predsjednik mora biti predsjednik svih hrvatskih građana, a ne samo jedne stranke ili ideologije. Hrvatskoj treba vratiti ponos i dostojanstvo.

Dr. Andrija Hebrang

Od svih kandidata najbolji je onaj koji je bio s vama kada vam je bilo najteže

Do zaključenja novina nismo dobili odgovore na pitanja gospodinu Hebrangu, pa umjesto razgovora objavljujemo izvještaj o njegovu posjetu Hrvatima u BiH.

Predsjednički kandidat Hrvatske demokratske zajednice prof.dr.sc. Andrija Hebrang programom u Mostaru nastavio je posjet Bosni i Hercegovini. Održao je sastanak s predsjednikom HDZ-a 1990 Božom Ljubićem i članovima predsjedništva HDZ-a 1990. Razgovaralo se o dosadašnjem tijeku kampanje, a dr. Hebrang predstavio je svoj izborni program „Za europski i ponosni Hrvatsku“. Posjetio je tornicu Aluminija d.d. Mostar, najvećeg izvoznika u BiH sa preko 5000 zaposlenih u procesu stvaranja. „Hrvatska je mnogo učinila kako bi Aluminij ponovo započeo proizvodnju nakon ratnog razaranja i na tome smo iznimno zahvalni“, rekao je dr. Hebrang. Boravak u BiH nastaviti će se posjetom Vitezu i Novoj Biloj.

Na konferenciji za novinare gdje je predstavio svoj izborni program predsjednički kandidat HDZ-a medu ostalim naglasio je svoje prednosti u odnosu prema drugim kandidatima koji dolaze te tražiti glasove. „Kada je bilo najteže, u ratno doba, jedini sam došao i pomogao, organizirao sam sanitet, zbrinjavanje bolesnika i ranjenika te pružanje zdravstvene skrbi i na to sam posebno ponosan. Nakon rata inicirao sam pomoći u izgradnji bolnica u Mostaru, Novoj Biloj i Tomislavgradu te bio glavni zagovornik i pokretač osnivanja Medicinskog fakulteta u Mostaru na kojem sam održao i prvo predavanje“, rekao je Andrija Hebrang, rečnik HDZ-a.

„Dr. Hebrang je u bolnici u pratnji kolega iz Hrvatskoga sabora Krešimira Čosića i Ivana Bagarića razgovarao s predstvincima bolnice, predstvincima dva bosanskohercegovačka HDZ-a i tamošnjim Hrvatima. Prisjetio se ratnoga vremena kada je kao ministar zdravstva RH dobio u srednju Bosnu i u bolnicu u Novoj Biloj koja je održala značajnu ulogu za opstanak Hrvata na ovim prostorima. „Od velikog broja kandidata za predsjednika Hrvatske prepričan sam onog koji je bio s vama kada vam je bilo najteže. Tko nije bio uz vas u tim teškim i presudnim vremenima, neće biti ni u budućem, također teškom političkom vremenu“, rekao je predsjednički kandidat HDZ-a Hrvatske. Hebrang je obećao Hrvatima u BiH da će se kao hrvatski predsjednik, ako bude izabran, skrbiti za jednakopravnost triju naroda u BiH.

Redakcija

pobjednički tim

HEBRANG

[početna](#) | [vijesti](#) | [životopis](#) | [kontakt](#)

press **program** **multimedia**

Za europsku i ponosnu Hrvatsku!

- Službene stranice HDZ-a
- Hrvatski sabor
- Vlada RH
- Mladež HDZ-a

Nadan Vidošević

Siguran sam da će naše članstvo u EU privući naše ljudi iz cijelog svijeta

Razgovarač Marina Stojak

Zašto se ušli u utruku za predsjednika Hrvatske?

Kandidirao sam se iz razloga jer želim nešto napraviti za svoju zemlju koja je sada u dubokoj krizi. Ovo mi nije prvi put da sam to učinio. I u ratu sam služio domovini kao ratni ministar i kao vojnik. Danas je Hrvatska ponovno ugrožena, ali ovoča puta na gospodarskom planu i zato sada želim ponovno sudjelovati i pomoći. Nakon rata ovo je najveći izazov pred kojim smo se našli i svatko tko može dati svoj doprinos za bolje sutra morao bi se uključiti. I zato smatram da je moja kandidatura prije svega moralan čin. Ne bih se volio jednom za 15-tak godina sjetiti kako sam mogao učiniti nešto kada sam imao priliku, a nisam. I ne bili sebi vjerojatno oprostio da sam propustio ovu priliku jer razmišljam o budućnosti svih hrvatskih građana kao i o budućnosti svih narastara koji dolaze. Želim da oni bastine Hrvatsku u kojoj su stvorene sve pretpostavke za normalan i siguran život.

Koje biste prve poteze povukli kao predsjednik?

Prva stvar koju bih napravio kao predsjednik je iniciranje zajedničkog sastanka s premijerom i guvernerom HNB-a oko temeljnih ekonomskih tema, a sve uz asistenciju predsjednika parlamenta, Vrhovnog i Ustavnog i suda. Moj slijedeći korak biće poticanje i stvaranje pretpostavki za nove ekonomske politike u Hrvatskoj. Takve ekonomske politike koja će imati izvoriste u nacionalnoj strategiji na kojoj moraju raditi i socijal-

ni partneri, ali i svi drugi dijelovi hrvatskog društva. Ta strategija mora biti kratka i jasna svakom građaninu. Od pastira na Velebitu, rataru u Slavoniji, ribara na Jadranu, studenta, profesora, znanstvenika - da kade svakome. Hrvatsku diplomaciju pokrenuo bih u smjeru traženja novih tržišta za plasman hrvatskih proizvoda i usluga na globalnom tržištu. Obavještajni sustav usmjerio bih i pokrenuo u pravcu potpora gospodarskoj diplomaciji, dok bi na domaćem tržištu bio potporu obrani regularnih uvjeta na njemu. Veliki izazov svakako je i siva ekonomija te u okviru nje tokovi novca nadzirani od strane kriminala koje treba nadzirati da bi ih se moglo nadvatlati. Oružane snage i njihova modernizacija direktna su potpora gospodarstvu, a naše članstvo u NATO-u otvara nove tržišne mogućnosti hrvatskom proizvodu i usluzi. Jedna od nezaobilaznih uloga oružanih snaga svakako je i potpora znanstvenom i tehnološkom napretku koji se onda lako može primijeniti u realnom gospodarstvu. Sve to ima za cilj stvaranje novih radnih mesta i bolji društveni standard svih građana. Želim potaknuti i referendum na kojem bi se građani izjasnili kakvu Hrvatsku žele imati i to bi bila obveza za sve nas na vlasti. Na referendumu 1991. građani su rekli da žele samostalnu Hrvatsku, a sada trebaju reći u kakvoj to Hrvatskoj žele živjeti.

Kakav je vaš stav o dijaspori, posebice hrvatskim iseljenicima koji su 70 godina otišli trbuhom za kruhom?

Na našu žalost iseljena Hrvatska posljedica je naše ne baš sretne

prošlosti kako političke tako i ekonomiske. Kao i 90-ih ona je prilična za novi iskorak kroz stvaranje europske, razvijene Hrvatske. Sigurnam da sam da će naše članstvo u EU privući naše ljudi iz cijelog svijeta. U vremenu smo kada je pred nama borba za pozicioniranje hrvatskoga naroda u okviru europske zajednice naroda. Sviest o pripadnosti hrvatskom narodu treba poticati i kroz škole hrvatskog jezika u svijetu i tu moramo biti odlučni i neuromni, jer je to zalog našoj budućnosti. Moramo slijediti praksu naroda koji su postigli sјajne rezultate u tome putem povezivanja matice i dijaspore kroz jezik i kulturu, ali i druga područja kao što je prijateljstvo i znanost. Mislim da još već znajući i potporu treba dati Matici iseljenika jer upravo je ona ta koja postoji da bi ostvarila ovo o čemu govorim. Glasovanje dijaspore je neodvojivo dio ovog cilja jer svaki hrvatski državljanin ima pravo glasa te ima pravo odlučivati o svojoj političkoj i socijalnoj budžetini.

Mislite li da kao predsjednik možete pomoći da oni koji imaju interes i volje svoj kapital ulože u Hrvatsku?

Svakom poduzetniku s dobrom idejom treba pomoći pa tako i onima koji žele uložiti svoj novac u Hrvatsku. Predsjednik na tom planu može dosta napraviti jer može stvoriti jedan gospodarski okvir unutar kojeg se potiče međusobna suradnja gospodarstvenika i ulaganje. On može pokretati različite inicijative na tom planu kao pretpostavku dobroj gospodarskoj suradnji.

Koliko ćete se razlikovati od dosadašnjih hrvatskih predsed-

nika, dr. Franje Tuđmana i Stjepana Mesića?

Muslim da su vrijeme i kontekst u kojem sada živimo različiti nego prije dvadeset ili deset godina. Prvi predsjednik imao je ulogu voditi nas kroz borbu do slobode. Drugi hrvatski predsjednik izuzev nas je iz političke izolacije do članstva u Viđeju sigurnosti, a uloga trećeg hrvatskog predsjednika je upravo ta da nas mora odvesti do pune slobode tako da svojim radom možemo podmirivati obveze i stvarati vlastitu budućnost, umjesto da padnemo u dužničko ropstvo koje nam je najozbiljnija prijetnja. Jednom ako se to dogodi, put izlaska iz takve situacije čini se putem bez povratka.

Mislite li da predsjednik Hrvatske ima premale ovlasti?

Hrvatski predsjednik Mesić iz francuskog predsjednika Sarkozyja ima najviše ovlasti među predsjednicima u Europi. Predsjednik ima tri specifične funkcije, a to su one vezane za obavještajnu zajednicu, diplomaciju te vojsku jer je on vrhovni zapovjednik oružanih snaga. I sve te tri funkcije treba čitati u kontekstu gospodarstva. Diplomacija je ta koja otvara prostor na kojem treba prodati hrvatski proizvod na treću tržišta. Obavještajni sustav ima dvostruku ulogu. On pomaže diplomaciji u plasmanu hrvatskih proizvoda na strana tržišta, a kod kuće i svojevrsni čuvat koji brine o regularnosti tržišta. Vojni sektor ima izuzetnu važnost jer je on najveći stup potpore ekonomskim i znanstvenim aktivnostima. Percepcija koja je do sada postojala u Hrvatskoj o ulozi predsjednika i njegovoj prisutnosti, nije bila jaka.

Treći hrvatski predsjednik

Predsjednička kandidatura Nadana Vidoševića

Iskustvo u gospodarskoj diplomaciji

Inovativnost u razvoju hrvatskog gospodarstva

Hrabrost i odlučnost u uspostavljanju gospodarskih odnosa

Dosljednost u stavovima i viziji razvoja

Blagoslovjen Božić i sretnu Novu godinu želi vam Deutsche Touring!

**Naše cijene za Vas u zimskim mjesecima:
ZAGREB od 46,- €***

*U jednom smjeru, plus 3,- Euro za uslugu

Rezervirajte sada na naš hrvatski telefon:
Tel.: 069 7903 505
service@touring.de
www.touring.de

**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Ured hrvatskog odvjetnika dr.Daniela Knoka iz Bremena specijaliziran je za trgovacko, gospodarsko, prometno, naslijedno i nekretninsko pravo. Među njegove specijalnosti spadaju i uvoz, izvoz, te obavljanje poslova osnivanja tvrtki itd. Ured posluje na području cijele Njemačke.

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok

-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

Erleben Sie die herzliche und persönliche Atmosphäre der City Pension Sanader nicht weit vom Zentrum Berlins. Neben komfortabel ausgestatteten Zimmern bieten wir Ihnen internationale Spezialitäten in unserem Restaurant Becerro, sowie Räume für Seminare, Veranstaltungen und Festlichkeiten. Ihre Freizeit können Sie bei uns beim Billard, Dart, Internet, Play-Station-Spielen oder Kegeln verbringen.

Svim našim korisnicima, partnerima i Hrvatima diljem svijeta želimo blagoslovjen Božić i sretnu Novu godinu.

HDZ
OGRANAK BERLIN
Stjepan Radić
Sretne i blagoslovjene božićne blagdane i Novu godinu želi vam ogranak Stjepan Radic!

USPJEH Josip Šušnjara iz Pule u Beču oživio Kursalon

Palaču pretvorio u hram klasične glazbe

Piše Križan Boban

Palaču Kursalon u Beču proistore se na oko 14 tisuća četvornih metara. U samoj zgradi se nalaze brojni saloni, predvorja, restoran i brojni uređaji. Ona se prostire na deset tisuća četvornih metara. Kursalon je sa građen 1865. godine, a od samog otvaranja bio je elitno mjesto u kojem su se okupljali bogati Bečani gdje je za njih Strauss priredio koncerte. To je i danas jedna od najljepših palača u Beču, a prije nego ju je preuzeo Josip Šušnjara iz Pule, koji je inače rođen u Kiseliaku, jedno je vrijeme bila

zatvorena. On je uspio obnoviti Kursalon i pretvoriti ga ponovo u hram klasične glazbe. Kroz tu palaču godišnje prođe više od 350 tisuća ljudi uzbiljne glazbe koji dolaze na brojne koncerte koji se skoro svakodnevno priređuju. U Kursalonu dolaze ljubitelji ozbiljne glazbe iz cijelog svijeta.

Josip Šušnjara uspio je naučiti Bečane kako Straussove i Mozartove note prodati turistima dolaze u Beč, točnije u Kursalon, na koncerte ozbiljne glazbe.

"Gradske vlasti Beča željele su ponovo oživiti Kursalon pa su raspisale natječaj za dugogodišnju

koncesiju. Moja je tvrtka ponudila najbolji program i prošla na natječaju. Nisam samo ja pokazao zanimanje za iznajmljivanje Kursalona, nego i neki jaki hotelski lanci u Beču. Ali moj program i vizina ulaganja bili su daleko najbolji. Kad sam dobio koncesiju, obnovio sam palaču i od nje napravio ponovo jedno od najelitnijih mesta u Beču. Već deset godina radim taj posao i mogu reći da mi dobro ide. Moja tvrtka svake godine doveđe stotine tisuća turista iz cijelog svijeta u Beč. Godišnje u Kursalonu održimo oko 500 koncerata ozbiljne glazbe.

"Nisam ih birao. Bitno mi je bilo da su dobro plaćeni i da sam radeći ih mogao studirati. Tako

Ima dana da organiziramo i četiri koncerta u palači. Tako smo postali važan gospodarski faktor u bečkom turizmu. Kursalon je pod mojim vođenjem ušao među top deset turističkih atrakcija u Beču – kaže Josip Šušnjara.

On je potkraj osamdesetih godina prošlog stoljeća došao u Beč na studij ekonomije. Kao i svaki Hrvat koji ode u inozemstvo morao se snalaziti da bi plaćao svoju školarinu. Radio je mnoge honorense poslove.

– kaže Josip Šušnjara.

Odmah je donio svoj plan. Znao je da mora biti najbolji ako želi uspijeti.

– kaže Josip Šušnjara.

Znao sam da moram angažirati najbolje ljude. Zato sam okupio najbolje menadžere iz Austrije, Njemačke, Belgije i još nekih zemalja. Osnovao sam da vlastita orkestra koji broje više od 150 ljudi. Na čelo tog glazbenog dijela doveo sam najboljeg bečkog glazbenika prof. Udu Zwolfera, uglednog glazbenika koji je punih 25 godina bio šef orkestra u bečkoj opernoj kući. Znao sam da će uspijeti ako sebe okupim najbolje ljude. Ovaj Kursalon je bio idealan za to i zato sam uspio.

Tako sam od koncerata klasike u Beču napravio trend za koji se zna u cijelom svijetu – kaže Šušnjara. Njegovi orkestri ne održavaju

samo koncerte u Kursalonu, nego gostuju i po cijelom svijetu, u najboljim koncertnim dvoranama.

– kaže Šušnjara.

Godišnje organiziramo nekoliko svjetskih turneja, a najviše gojstujemo u Japanu, ali i drugim zemljama – dodaje Šušnjara.

– kaže Josip Šušnjara.

Moja tvrtka svake godine doveđe stotine tisuća turista iz cijelog svijeta u Beč

Želi iskustva prenijeti i u Hrvatsku

Josip Šušnjara namjerava jednog dana da svoje iskuštvo u turizmu koje je stekao radeći u Beču, prenese i u Hrvatsku. "Želi mi je da jednog dana nešto slično napravim i u Hrvatskoj" – priča nam Josip Šušnjara. "Ako sam u posljednjih deset godina u Beč uspio dovesti više od tri milijuna turista iz cijelog svijeta, zašto to isto ne bih učinio i u Hrvatskoj" – dodaje Šušnjara, napominjući kako ima u planu razviti bisnis i u Hrvatskoj. Hoće li u tome uspijeti, ne ovisi samo o njemu i njegovoj volji, nego i spremnosti odgovornih u Hrvatskoj.

za vrijeme održavanja Europskog nogometnog prvenstva u Austriji i Švicarskoj bili i Michael Platini i ostali ljudi iz Uefa. A njegov Kursalon bio je glavno okupljalište nogometnih stručnjaka iz cijelog svijeta, jer je Nogometni savez

Austrije od njega iznajmio Kursalon za prijem svojih gostiju iz cijele Europe.

"Vodeći ljudi Nogometnog saveza Austrije Kursalon su vidjeli kao jedino mjesto u Beču u kojemu za vrijeme trajanja Europskog nogometnog prvenstva mogu smjestiti svoju Vip centralu. Tako je Kursalon prije skoro dvije godine bio nogometno veleposlanstvo. Prije i poslije svake utakmice tu su se okupljali uzvanici, a bilo je privrednici i gledanje svih utakmica" – prisjeća se Josip Šušnjara

Tvrtka Josipa Šušnjare zove se Sound of Vienna. Ona je zapravo holding jer u svome sastavu ima pet povezanih tvrtki.

"Jedna se bavi organiziranjem raznih događaja, druga se bavi gastronomijom, treća organizira koncerte ozbiljne glazbe, četvrta osmišljava manifestaciju "Selo u gradu", a peta je zadužena za internetsku prodaju svih sadržaja. Turistima koje dovedeš u Beč osim koncerata moraš ponuditi i drugi sadržaj. Moraš im ponuditi kompletan sadržaj. To mi radimo, a koliko smo uspješni najbolje pokazuje činjenica što nam u Njemačkoj nude cijeli dvorac da ne-

obiljne glazbe kroz godinu, nego i brojne druge sadržaje.

"U Kursalonu se na godinu organizira i više od 150 drugih vrhunskih događaja na koje dolaze svi koji nešto znače u društvenom životu Beča. Jedna od važnijih manifestacija u Kursalonu je Johann Strauss Ball koji se organizira svake godine 14. veljače na Valentino" – kaže Josip Šušnjara.

Inače, Josip Šušnjara je djetinjstvo proveo u Puli. Nju smatra svojim gradom. Međutim, rođen je u Kiselojaku u srednjoj Bosni, gdje su mu živjeli roditelji. Josip je iz brojne obitelji. Njegovi roditelji imaju petero djece – dvoje muških i troje ženskih. Njegov brat Ivica je svećenik i misionar u Kamerunu. Hrvatska javnost za njega je čula po tome što u toj dalekoj zemlji gradi crkvu.

"Često se čujemo. On mi je veliki uzor u životu. Kada je počeo graditi crkvu u svojoj misiji, rekao sam mu: "Brate, jedno je kriće moje!" – priča Josip Šušnjara koji ima još tri sestre.

Priča o njegovu uspjehu u Beču, samo je jedna od niza lijepih životnih priča naših ljudi u inozemstvu.

Ne organizira on u Kursalonu samo petstotinjak koncerata

što slično napravimo i kod njih" – kaže Josip Šušnjara koji je uvijek na usluzi svojim zemljacima u Austriji i Beču.

Kod njega se organiziraju brojne hrvatske manifestacije tijekom cijele godine.

"Kod mene se organiziraju proslave Dana državnosti, ali i brojne druge kulturne priredbe Hrvata u Beču. Vrlo rado bismo ugostili i umjetnike iz Hrvatske" – napominje Šušnjara.

Ne organizira on u Kursalonu samo petstotinjak koncerata

HAMBURG Specijalist dr. Tadžić otvorio zdravstveni centar

Preventivnim pregledima spriječite teža oboljenja

Razgovarala Marina Stojak

Specijalist opće medicine Refmir Tadžić od 1992. godine ne živi i radu u Hamburgu. Radio je na više klinika i privatnih specijalističkih ordinacija, da bi prije šest godina osnovao privatnu liječničku ordinaciju. Godinu dana kasnije, točnije u listopadu 2004. preseljava ordinaciju u centar Hamburga, u blizini centralnog kolodvora i šetaljske zone (Lange Reihe 14). Dr. Tadžić je osnovao zdravstveni centar u Hamburgu. Zapravo, njegova ideja je dobila konturu zdravstvenog centra jer pored njega u njegovu zdravstvenom centru rade još dva internista, jedan neurolog, jedna psihoterapeutkinja i osam pomoćnih radnika.

Naši ljudi u Njemačkoj slabo koriste sve ono što im nudi zdravstveni sustav?

- Njemački zdravstveni sustav konstantno doživljava velike promjene što zbujuju naše iseljenike. Najnovije promjene u zdravstvenom sustavu su usmjerenе ka intenziviranju preventivne medicine, kako primarno tako i sekundarne. Najučestalije bolesti kod mojih pacijenata su šećerna bolest, bolesti srca, povišen tlak, bolesti želucia i skeletnog sustava. Veliki broj naših ljudi ne zna dovoljno dobro njemački jezik i ne koristi u potpunosti sve ono što im zdravstveni sustav nudi. Ljudi dolaze isključivo kad su bolesni i ne obavljaju preventivne mjere

za očuvanje zdravlja. Njemački pacijenti puno češće koriste preventivnu prehranu, koloskopiju, mamografiju, pregled kože, pregled prostate, cijepljenja te sekundarnu prevenciju (Disease Management Programm DMP – program za liječenje kroničnih bolesnika sa diabetes mellitus tip 1 i 2, KHK – koronarna oboljenja srca, asthma bronchiale, kronično opstruktivno oboljenje pluća, rak dojke) i školovanja krovnočno oboljelih pacijenata.

Gdje sve te pretrage naši ljudi, recimo iz Hamburga, mogu obaviti?

Većina ovih pretraga može se obaviti u mojoj ordinaciji, kao i ultrazvučna dijagnostika, EKG, cijelodnevni EKG, cijelodnevno mjerjenje tlaka, spirometrija, ergometrija (EKG

pod opterećenjem), laboratorijske pretrage, elektromasaže, masaže, biorezonancija, putnička i tropska medicina, pomoći pri smještanju u staračke domove, u organiziranju kućne njegе pri pomoći pri dobivanju finansijskih sredstava za njegu, vjestačenja za određenje stupnja invaliditeta. Kod nas se mogu dobiti i sve upute na hrvatskom jeziku.

Refmir Tadžić rođen je 1963. godine. Inače, otac mu je bio liječnik specijalista pedijatar pulmolog, a majka nastavnik njemačkog jezika. Supuga Sanja nastavnik je matematike i fizike, a pored škole je i menadžer u praksi. Imaju dvoje djece – šesnaestogodišnjeg Arijana i tri godine mlađu Ernu. Oboje pohađaju čuvenu klasičnu Gimnaziju - Gelehrte Schule des Johanneums.

- Do rata sam živio u Banjaluci, tu sam i studirao, stručni ispit položio u Zagrebu, te radio na Medicinskom fakultetu kao znanstveni suradnik na katedri za histologiju i embriologiju pod ravnateljstvom prof. Bosiljke Durst Živković – kaže dr. Tadžić.

Čime se u slobodno vrijeme bavite?

Sve ove vrste posla uz svakodnevno prevođenje i savjetovanje oduzimaju jako puno vremena kako radnog tako i slobodnog. Ostatak vremena trošimo na putovanja, šetnje, sport, kazalište, koncerte, muzikle... Svim našim iseljenicima savjetovao bih da koriste redovite preventivne preglede i redovita cijepljenja.

*Svojim poslovnim partnerima i svim ljudima
dobre volje želimo blagoslovjen Božić
i sretnu Novu godinu!*

Anka i Marko Dabro - Weine, Spirituosen und Lebensmittel aus KROATIEN
Sternstr. 67
20357 Hamburg
Telefon 0049 (0)40 439 58 45
Telefax 0049 (0)40 439 17 06
<http://www.wein-import-dabro.de>

*Blagoslovjen Božić i sretnu Novu godinu
želi vam*

Restaurant ADRIA
Letzter Heller 21
• 22111 Hamburg
Tel: 040 / 732 35 82
Fax: 040 / 73 67 47 01

Öffnungszeiten:
Montags Ruhetag
Dienstags-Freitags von 11.30 - 14.30 Uhr und 17.30 - 23.30 Uhr
Warme Küche bis 23.30 Uhr
Sonn- und Feiertage durchgehend von 11.30 - 23.30 Uhr geöffnet

BERLIN Veleposlanik dr. Kovač priredio božićni prijam u Veleposlanstvu Republike Hrvatske Razgovori uz klapsko pjevanje i izložbu

Izložba njemačkog slikara sa hrvatskom adresom, Jürgena Mitranskog. Gostovanje klape hrvatske mornarice „Sveti Juraj“ iz Splita. Pozdravne riječi je izrekao hrvatski veleposlanik dr. Miro Kovač

Piše Sonja Breljak

UVeleposlanstvu Republike Hrvatske je održan Božićni prijam. Poziv za ovaj prijam uputili su zajedno veleposlanik dr. Kovač i odnevno na službi u Berlinu, vojni izaslanik pukovnik Marijan Paljević. A odaziv pozvanih bio je iznad svih očekivanja. Dobro do „krivnje“ za brojne uvjane, kako Hrvate tako i Nijemce, svakako snosi i najava otvaranja izložbe njemačkog slikara sa hrvatskom adresom, Jürgena Mitranskog te gostovanje klape hrvatske mornarice „Sveti Juraj“ iz Splita. Pozdravne riječi je ponajprije izrekao veleposlanik dr. Kovač.

- Imamo privilegij danas slaviti dvije stvari. Prvo, da je ovdje klapa sveti Juraj iz Splita. Zahvaljujem Svetom Juraju i voditelju Marku Braliću da su ovih dana bili s nama. Drugi privilegij je da je ovdje njemački slikar koji živi u Berlinu i u Dalmaciji jer on zna gdje je najljepše, živi na Murteru. To je Jürgen Mitransky, rekao je dr. Miro Kovač te izrekao i par riječi o slikaru koji je u suradnji sa hrvatskim slikarom koji živi u Berlinu, Borisom Žurom, što manifestira i njemačko-hrvatsko prijateljstvo, ostvario ovo izlaganje i predstavljanje u Veleposlanstvu RH.

Jürgen Mitransky je rođen u Rendsburgu u Njemačkoj. Studirao je grafiku i dizajn, predavao na Visokoj umjetničkoj školi u Berlinu i Braunschweigu.

Oženjen je Hrvaticom Nadom Putniković sa otoka Murtera. Kuća na Murteru koja ima prekrasan pogled na Kornati i zalazak sunca, izvor su stvaranja koje Mitransky prenosi na platno.

- Moje slike, stvaralački poticaj za njihovo stvaranje, nastaju pretežito na otoku Murteru, gdje iz naše kuće nad morem, nedaleko od Slanice, gledam pučinu u svaku dobu i u svim vremenskim mijenjanima. I Kornate kao daleki nedohvatni skup dragulja što miruju daleko na pučini. Moj doživljaj tog i moje tučenje okolnoga svijeta prirode, to je ono što se vidi na mojim slikama, tvrdi njemački slikar za čije radeve kritičari kažu da predstavljaju „igru svjetlosti i boja, koja ne želi da bude shvaćena nego videna i za čije približavanje je potrebna istančanost čula“.

Jürgen Mitransky je do sada izlagao u brojnim galerijama u Hrvatskoj. A ovo mu je prvo predstavljanje u Berlinu. - Bio sam cijelo ljeto na Murteru. Imao sam i izložbu u Šibeniku. Ovdje je izloženo 29 slika. One su i svojevrstan most između Hrvatske i Njemačke. Čest mi je da su izložene ovdje u Veleposlanstvu RH u Berlinu, rekao je Jürgen Mitransky nakon otvaranja izložbe.

Potom je pred brojnim gostima zapjevala klapa Sveti Juraj iz Splita. Žadugo ih uzvanici Božićnog prijama nisu puštali da odu, tako su svojom pjesmom oduševili. Pjesma „Ružo crvena“ koju

izvanredno izvodi „Sveti Juraj“ a po kojoj se zove i njihov CD, postala je svojevršna „himna“ ove večeri. Klapa hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj“ je osnovana 2001. godine na inicijativu Vojnog ordinarijata s ciljem da na međunarodnom susretu vojske u Lourdesu predstavlja RH i oružane snage i to prvenstveno kroz sakralni program i domoljubne skladbe. Poslije se stvorila realna potreba da se nastavi sa radom i evo već punih devet godina pjevamo po svim meridianima i paralelama i često smo gosti naših dijaspora, hrvatskih društava ili katoličkih misija, rekao nam je voditelj klape Sveti Juraj, Marko Bralić predstavljajući nam i ostale članove klape.

A to su uz umjetničkog voditelja profesora Maru Božića i voditelja klape Marka Bralića, još i Hrvošlav Kuzić, Ivica Kuzmanić, Bruno Andrić, Darko Tranfić, Domagoj Žanić, Ignacio Tranfić, Goran Bralić i Jakov Šegić. Berlin ih je sve dobro upamtio!

**Blagoslovjen Božić
i sretnu Novu godinu
svim Hrvatima u domovini
i svijetu želi**

Familie Matić - Wein-Import Croatia
Gross- und Einzelhandel, Import von Weinen, Spirituosen und
Lebensmitteln aus Kroatien und Gastronomieservice
Öffnungszeiten:
Mo.-Fr. 9:00 - 18:30 Uhr
Sa. 9:00 - 15:30 Uhr
Hammerbrookstraße 84
20097 Hamburg

Telefon und Telefax:
040 - 236 883 91
info@weinimport-croatia.de

BERLIN Njemačko-hrvatsko društvo iz Bonna dodjelilo nagradu Franjo Basić

Nagrade u rukama ministra Biškupića i tajnika Schmidta

Piše Sonja BRELJAK

Njemačko-hrvatsko društvo sa sjedištem u Bonnu je 1. prosinca 2009. godine, dodjelilo Nagradu Franju Basić. Prethodnih godina je ova nagrada završila u rukama dr. Zorana Jašića i Hartmuta Koschyka, pa potom bila predana Mati Arloviću i Georgu Pfannenstaeinu. Netom dodjeljena po treći put, pripala je hrvatskom ministru za kulturu Božu Biškupiću i Christianu Schmidtu, državnom tajniku njemačkog Ministarstva obrane. Nagrada je u Berlinu, u zastupništvu Bayerns, uručio Daniel Glunčić, predsjednik Njemačko-hrvatskog društva Bonn.

Nagrada Franjo Basić, ute-

mjena je prije tri godine. Nosi ime prema dominikanskom svećeniku Franji Basiću koji je djelovao u njemačkoj župi svetog Ivana Krstitelja. On je otvorio nove putove njemačko-hrvatske suradnje i doprinio razvijanju župe Ivana Krstitelja u Bonnu. Nakon teške bolesti, umro je 2000. godine. Za životu je stvorio mnogo prijateljskih veza. Franjo Basić je bio inicijator osnivanja Njemačko-hrvatskog društva 1994. godine. Sjećanje na ovog dominikanca i njegovo nastojanje kulturnog razvoja i nastojanje Hrvatske na putu u EU te realno očekivanje da se u narednim godinama, ulazak u Eu i dogodi.

Potom se za govoricom našao Hartmut Koschyk, počasni predsjednik Društva, inače parlamentarni državni tajnik u Ministarstvu za finansije Njemačke. U svom govoru je Hartmut Koschyk obrazložio neke od brojnih razloga koji su bili odlučujući da Nagrada Franjo Basić ove godine pripadne Božu Biškupiću i Christianu Schmidtu. Iznio je primjere njihova rada i truda na kulturnom spajaju i upoznavanju dviju zemalja. Koschyk posebno, između ostalih, vidi velike zasluge Božu Biškupiću u postizanju odgovarajućih i zadovoljavajućih uvjeta i položaja njemačko-austrijske manjine u Hrvatskoj. Dok je kod drugog nositelja Koschyk posebno istaknuo veliki rad

nog, političkog i društvenog života koje su svojim djelovanjem radile, činile i učinile puno na povezivanju, razvoju i njegovima dobrih, prijateljskih, kulturnih i inih veza dviju zemalja.

Prije predaje Nagrada Franjo Basić hrvatskom ministru Biškupiću i njemačkom državnom tajniku Schmidtu, nazočnima se kratko obraća dr. Miro Kovač, veleposlanik RH u Njemačkoj, odajući ujedno i priznanje Njemačko-hrvatskog društva 1994. godine. Sjećanje na ovog dominikanca i njegovo nastojanje kulturnog razvoja i nastojanje Hrvatske na putu u EU te realno očekivanje da se u narednim godinama, ulazak u Eu i dogodi.

– Znate li odakle je kravata?

Otkud potječe penkalo? Znate li s kojeg je otoka kamen od kojeg je sazdana Bijela kuća? Tko je izumio daktiloskopiju? – upitao je Glunčić.

– Želim reći, Hrvatska je

esencijalni dio Europe. Bilo je vrijeme u kojem je Hrvatska bila odvojena od Europe. Sada se Hrvatska vraća kući – rekapo je Glunčić te istaknuo značenje osoba koje na tom opitu istrajno rade na promicanju kulture, zbiljavanju ljudi, razvijanju odnosa dviju država.

– Franjo Basić je radio na kulturnim događajima, bio je svojstven most. A mi ne trebamo na tome putu stati. I osobe kojima dajemo ovu nagradu, takvi su ljudi. Bore se za druge. Rade

na politici od ljudi za ljudе. Politi-

BERLIN Zavičajni klub Tijarica Berlin-Brandenburg obilježio petu obljetnicu svoga rada i postojanja

Tijarica moja, nikada te neću zaboraviti

Piše Sonja BRELJAK

Organiziranjem prve Tijaričke fešte, članovi zavičajnog kluba Tijarica Berlin-Brandenburg, obilježili su pet godina od početka djelovanja kluba. Stigli su u Berlin škrto kamenjara prije 40 godina. I zaokupili se poslom. Najčešće se bave ugostiteljstvom. Na desetu godinu zadržali su pet godina zajedničku udrugu, poželješe kroz nju iskazati ljubav prema rodnom kraju i pomoći onima kojima je ta pomoć potrebna. Netom organizirana zaba va i proslava pete obljetnice, plod je potrebe iskazivanja zahvalnosti svima koji su u tim zadacima i ciljevima udruge svesrdno poma gali. O tome je na početku zaboraviti svoje. Što sam stariji, te više volim, moja Tijarico – rekapo je rizničar Pervan, zahvaljujući na pohvalama i daru.

Nazočnima se kratko obratio i gost iz Domovine, župnik iz Tijarice don Mate Lekić, koji se za kažem hvala je i razlog ovog našeg okupljanja. Hvala za vaše darove, novac koji ste priložili. Osobno znam kako ste teško zaradili. Zato, hvala nikad dosta” – rekao je predsjednik Sučić te tom prigodom u znak zahvalnosti za njegov vrijedan rad, rizničaru kluba Štipe Pervanu uručio na dar sliku Tijarice.

“Ja sam 35 godina u Berlinu. Kako je lijepo sresti u svijetu svog čovjeka koji je pozitivan. Među prvima su od nas ovdje došli Slavko Čović i Mate Pogačić. Da nije bilo njih ovdje, ne bi bilo ni nas. Svima zahvaljujem koji pomažu, kako Tijaričanima tako i našim susjedima iz Kamenskog i Voštana. Mislim da u svijetu svugdje treba primati kontakte one zemlje i naroda kod kojega si došao. Ali ne treba ni zaboraviti svoje. Što sam stariji, nešto dublje. Želio bi da to dublje i ostane. Po tome ćete osjećati i za Tijaricu i za Hrvatsku. Nemojte se utopiti u masi, budite to što jeste, neka i djeca znaju ko su i što su. Želim da vaš klub živi, da se

ovu važnu prigodu zaputio na dugo putovanje.

“Puno ste dobrog učinili. A ja vama evo donosim izraze ljubavi. Ovo druženje oplemenjuje i obogaćuje, to je nešto veliko. Vas ovdje ne veže samo Tijarica nego i nešto dublje. Želio bi da to dublje i ostane. Po tome ćete osjećati i za Tijaricu i za Hrvatsku. Nemojte

susrećete što češće, da i mladi upoznaju naše mlade u domovini, to daje čvršću povezanost” – rekao je don Mate Lekić svojim Tijaričanima u Berlinu.

Prva Tijarička fešta posvećena petogodišnjem, vrlo uspješnom dobrovornom djelovanju ove udruge, potrajava je do kasnih sati. Njoj su nazočili i predstavnici drugih hrvatskih udruga, svećenik fra Rade Tolić kao i Ivan Ugrin, glavni urednik europskog izdanja Slobodne Dalmacije koji je u Berlinu tih dana promovirao svoju knjigu „Nikad nazad“. Glazbeni ugodaj zabavljajući na pohvalama i daru.

– Želja da vam svima zajedno

Izdvojeno iz naše ponude nekretnina:

HOTELI

Hotel Meridional, Lovran

Hotel je smješten u centru Lovrana (Kvarner-Opatijska rivijera), uz samu morsku obalu okružen parkom, šetalištem Lungo mare i glavnom prometnicom. Ima 5 katova, ukupne netto površine 2.719,49 m², 50 soba. Hotel je trenutno izvan funkcije.

Prema izrađenom glavnom projektu za potpunu rekonstrukciju i dogradnju hotela za kategoriju 5*, hotel može imati 98 soba, garažu na dva nivoa sa 92 garažna mjesta, wellness centar, kuhinju i restoran.

Hotel ****, otok Pag

Novoizgrađeni hotel kategorije 4* smješten je pokraj stare gradske jezgre i samo nekoliko metara od prekrasne plaže. Hotel ima: 45 soba, restoran, aperitiv bar, hotelski parking, podzemnu garažu, mjenjačnicu, bankomat, sobu za sastanke, dizalo, vanjski bazen, wellness centar i 3 poslovna prostora.

STANOVNI

Villa Arena, Pula

Villa Arena je smještena nadomak centra Pule, najrazvijenijeg središta istarske županije, u ulici Nazorova 68, blizina svih sadržaja urbanog grada. **U prodaji su još 4 stana od 82-88 m².**

Villa Mare, Poreč

Villa 'Mare' smještena je u centru Poreča, s pogledom na morski arhipelag. **U prodaji su još 2 stana veličine od 33 -55 m², te poslovni prostor u prizemlju zgrade veličine 80 m².**

up!
Ugo property investment

Agencija za prodaju vrhunskih nekretnina na Jadranskoj obali

HAMBURG U organizaciјi Bosansko-hrvatske folklorne zajednice Posavsko sijelo i kolo uz zvuke violine i šargije

Piše Marina Stojak

U subotu, 07. studenoga u organizaciji Bosansko-hrvatske folklorne zajednice u misijskoj dvorani pokraj crkve svete Marije u Hamburgu održano je Posavsko sijelo uz zvuke violine, šargije i narodnog kola. Na večeri su nastupili poznati pjevači izvorne glazbe Ilij i Marko Begić iz Bosanske Posavine. Na izvornu posavsku zabavu došlo je više od dvije stotine posjetitelja iz Hannovera, Hamburga i okoline, a poseban pečat sijela dao je Boris Holidej Baruša, voditelj radia Valentino iz Bijeće, koji je na početku programa sve pozdravio i otvorio sijelo. Željni pjesme i posavskog na-

rodnog kola na veselju u Hamburgu okupili su se posjetitelji svih generacija. Tijekom večeri na tomboli su izvučeni sretni dobitnici najvrednijih nagrada koje je podijelio sponzor Deutsche Touring, međunarodni autobusni prijevoznik sa sjedištem u Frankfurtu. U ime tvrtke nagrade je sretnim dobitnicima uručio Josip Pecirep, voditelj pogona u Hannoveru.

«Dok je našli mlađih koji vole izvornu glazbu i koji u velikom broju dolaze na našu okupljanja, priredebe ove vrste i dalje ćemo redovito održavati. Nema ništa ljepe nego vidjeti naše mlade kako igraju kola i pjevaju pjesme iz posavskih krajeva», rekao je Pejo Zubak, organizator večeri.

I mladi su se hvatali u kolo

Humanitarna Duvanjska noć u prelijepom Salzburgu

U Bergheimu kod Salzburga održana je Duvanjska noć. Nisu po treći put organizirali članovi nogometnog kluba TG Salzburg. Na salburško okupljanje došli su Duvnjaci iz cijele Austrije, Njemačke, Švicarske, ali i Hrvatske i BiH. Okupilo ih se oko sedam stotina. Program je počeo revijalnim nogometnim turnirom u kojem je sudjelovalo čak 13 ekipa. Turnir je osvojila ekipa Torcide iz Saalfeldena. Drugo mjesto pripalo je Mijatovoj družini Bršnik iz Sant Martina, a treće mjesto osvojila je NK Croatijski iz Inglostada. Ilij Ivic, član NK Rame iz Salzburga je bio najbolji strijelac. Pehare za nagradene momčadi i igrače darovao je Radovan Remić, vlasnik

tvrtke Gastroverpackung iz Salzburga. Nisu samo Duvnjaci igrali nogomet, nego su se i zabavljali. U bogatom programu tijekom večeri sudjelovali su polaznici Hrvatske dopunske nastave Salzburgu koji su izveli igrokaz. Svojom umjetnošću glumom prikazali su jednu tipičnu gastarbajtersku obitelj čija glava kuće živi i radi u Njemačkoj, a ostatak obitelji je u rodom krajtu. Guslar Jozo Radoš Marić je opjevao povijest duvanjskog kraja, a gangaši su još jednom dokazali kako ta vrsta narodnog pjevanja nije izumrla kod Duvnjaka. Duvanjski pjevač Bruno Baković i Ethno Band bili su zaduženi za štümung okupljenih, posebice mlađih koji je bilo dosta među uzvani-

“Vratimo svjetlost Tramošnici” okupila zemljake u središtu Beča

Boris Holidej Baruša

Posljedne subote u studenom u Beču su se okupili Tramošnjani i njihovi prijatelji na nezaboravnoj fešti koja je nazvana “Vratimo svjetlost Tramošnici”. Prekrasna Mozaik-sala u šesnaestom bečkom “berziku” bila je puna. Okupilo se više od tisuću i pol gostiju iz svih krajeva Austrije, Njemačke i iz drugih susjednih zemalja. Za dobro raspoloženje gostiju pobrinuli su se pjevači Ilij i Marko Begić, braća

Domić, Pepo i sinovi, Željko Jurčić, te kulturno umjetnička društva Posavsko kolo iz Graza i Rumbina Año 93. iz Beča. Program je vodio popularni televizijski voditelj Boris Holidej Baruša, inače voditelj Radio televizije Valentino. Organizatori pripredbe uz pomoć sponzora organizirali su i bogati tombolu. Najveći sponzor tombole bio je Josip Gauflić, vlasnik tvrtke “Dankuchen”, a svoj doprinos dali su i brojni drugi sponzori. Medijski pokrovitelj okupljenja bila je televizija Va-

čanim sredstvima pomognemo našem i svim napuštenim i devastiranim mjestima u Posavini i cijeloj BiH. Naravno, zahvalan sam svim gostima, sponzorima, medijskim pokroviteljima kao i izvođačima izvornih i narodnih pjesama i svima onima koji su na bilo koji način pridonijeli da Tramošnica reko je:

–Drago nam je i veoma smo zadovoljni da iz godine u godinu naš napor i trud spajanju i druženje naših ljudi uspijevamo održati. Velika posjećenost ove večeri daje nam snagu i volju da i dalje nastavimo sa istim žarom i očuvanjem običaja i tradicije iz naših krajeva i sa dobijenim novim

U veljači iduća Tramošnica noć

GRENCHEN: U subotu, 06. veljače 2010. godine Zavičajni klub Donja Tramošnica-Thun iz Švicarske organizira petu jubilarnu zabavu pod nazivom «Tramošnica večer». Goste će zabavljati poznata grupa iz domovine «Tigrovitame». Uz bogat izbor jela i pića, organizatori pripremaju i bogatu tombolu. Tradicionalni susret Tramošnjana održat će se u dvorani «Luxury» s početkom u 18 sati. Sve daljnje informacije i rezervacije ulaznica mogu se dobiti na brojeve telefona: 0041 (0)33 – 3352641, 3354204 i 3365087.

BERLIN Vrijedni članovi zavičajnog kluba „Brodani“ iz Berlina djeluju 18 godina

Mala udruga velikoga srca

Piše Sonja BRELJAK

Upoznati i surustri u Berlinu „Brodane“, najbolje je što vam se može dogoditi. Ispred su predsjednik Ivan Bitunjac i dopredsjednica Elizabeta Kopic aiza, tridesetak sličnih dobrovornih zanesenjaka. Točan naziv udruge? Zavičajni klub „Brodani“ Berlin. Starost? Nedavno su „postali punoljetni!“ Riječ-dvije o sadržaju te „punoljetnosti“ prepustimo predsjedniku Ivanu Bitunjcu.

– Osnovani smo 15. rujna 1991. godine kao Zavičajni klub „Slavonski Brod“. Prva predsjednica kluba bila je Elizabeta Kopic. Počeli smo se sastavati u prostorijama ovlašnje Hrvatske kulturno umjetničke i sportske zajednice. Razmišljali smo kako pomoći našem gradu. Prva akcija je bila prikupljanje novčanih sredstava i slanje pomoći u hranu. Onda se naša ekipa malo povećala pa smo opet počeli sa prikupljanjem pomoći. Kupili smo kamion sa opremom za bolnice, zatim smo poslali dva kamiona za Domovinu. Kada je pročulo da mi nešto skupljamo, priključilo nam se dosta berlinskih Hrvata. Ti su novčani prilizi puno znali. Išli smo iz akcije u akciju. Imali smo akcije svakog mjeseca. Slali smo šlepere hrane, odjeće, uniforme, sanitetske opreme, lijekova, uređaja. Opremu i lijekove su nam davale i darovale bolnice. Nijem-

ci su bili skloni našim akcijama pomoći. Plaćali smo šlepere da to odvezemo. Najviše smo skupljali sanitetski materijal. Organizirali smo te 1991. godine i prvu dobrovornu zabavu. Došli su nam iz Broda visoki funkcioneri, tadašnji gradonačelnik Jozo Meter. Tada je prikupljeni puno novca koji smo darovali djeci poginulih branitelja. Od tada smo odlučili svake godine organizirati takvu zabavu za djecu. Stupili smo u kontakt sa jednom zakladom iz Chicaga koja je sklapala kumstva sa djecom poginulih branitelja. Taj njihov sistem kumstva smo preuzeli i jedno vrijeme imali i po tridesetero djece kojoj smo više godina slali mjesečno po 80 maraka.

Po osnovu ankete među našim članovima, mi smo 1995. godine odvojili od Hrvatske zajednice koja je željela da mi budemo njihova sekacija. Smatrali smo da smo prešli te okvire i da smo spremni za samostalan dobrovorni rad. Tako smo 14. veljače 1996. godine registrirani kao Zavičajni klub „Brodani“ Berlin. Za naše akcije se u Berlinu pročulo. Pomagali su nam mnogi Hrvati iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Stekli smo povjerenje ljudi. Imali smo tada preko 70 članova. Samo u prvih pet godina djelovanja, poslali smo pomoći u vrijednosti većoj od 5 milijuna maraka. Sa prestankom rata nismo prestali sa djelo-

vanjem. Citirao bih jednoga gospodina koji je bio prošle godine na jednom od naših prodajnih štandova što ih u svrhu prikupljanja sredstava za dobrovorni rad, držimo već 17 godina. Rekao je da smo mi fenomeni. Da ne može vjerovati da se sve ove godine nismo promjenili u svom načinu rada i djelovanja i da mu nije jasno otkuda nam tolika energija i snaga da tako dugo i neumorno radimo. Stvarno smo jedno društvo koje čini velike stvari. A sve činimo od srca! Pomoć smo slali u sve dijelove Hrvatske i mnoge dijelove Bosne i Hercegovine. I sada godišnje pošaljemo od 10 do 15 tisuća eura pomoći. Od kraja rata do danas to su velika sredstva. Danas nas je nešto preko trideset. Smanjio se broj članova. Neki su se i vratili u Domovinu. Mi djelujemo tijekom cijele godine. Organiziramo prodajne štandove na kojima nudimo hrvatske specijalitete. Na štandovima ujedno i promoviramo Hrvatsku, objašnjavamo Nijemcima, kojih prode na stotine tisuća, što je i kakva Hrvatska. Mi smo njeni najbolji veleposlanici. Osim štandova organiziramo i dvije dobrovorne zabave. Onu pod nazivom „Slavonijo u srcu te nosim“ organiziramo već 17 godina. Od prije 9 godina imamo i zabavu „Veseli se Posavino“ čime smo privukli k sebi i Hrvate iz Bosanske Posavine. Za naše dobrovorne zabave se uvijek

traži karta više. Bilo je u prošlosti dobroih kontakata sa nekdašnjim rukovodstvom Slavonskog Broda, primjerice sa Jozom Meterom koji je pet puta bio u Berlinu pa i kasnije sa županima Tomcem i Dorićem. U zadnjih 4-5 godina ti su se odnosili malo ohladili. Tijekom našeg djelovanja ostavili smo i konkretnе tragove na ulicama Slavonskog Broda.

Donirali smo 1997. godine šezdeset sedam samostojecih oznaka ulica. Jedna tabla je koštala 150 eura. Obilježili smo tako veliki dio ulica Slavonskog Broda. Tražili su posljice iz uprave grada da obilježimo i ostale ulice. Mi smo zatražili od poduzetnika i političkih stranaka iz Slavonskog Broda da se priključe ovoj akciji. Od pedeset poslanih pisama, nismo ni na jedno dobili odgovor. Tako smo i mi, razočarani time, stali sa tom akcijom. Sve naše aktivnosti ne bi bilo bez berlinskih Hrvata, naših vjernih sponzora. Za njih smo priredili pravu slavonsku, svatovsku večeru. Zahvalili smo im na dugogodišnjem potpori, dodjelili im zahvalnice. Sureset sa sponzorima bio je korak za budućnost. Sva naše aktivnosti ćemo prikazati i u monografiji Kluba koja je u izradi. Želimo pokazati svima da je taj naš dugogodišnji dobrovorni rad bio zlatna vrijedan – završio je ispočivest o neumornoj dobrotvornosti berlinskih „Brodana“, njihov dugogodišnji predsjednik Ivan Bitunjac.

ZAVIČAJNI KLUB HEIMATKLUB „BROĐANI“ BERLIN e.V.

Heimatklub- Marienfelder Allee 13 - 12277 Berlin

*Članovi Zavičajnog kluba Brođani,
dobrotvorne Udruge iz Berlina svim
iseljenim Hrvatima žele blagoslovjen Božić i
sretnu Novu godinu.*

Bestattungen Šarić
Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bundesverband

MITGLIED IM DEUTSCHEN BESTATTERVERBAND
Fachgeprüfter Bestatter und Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in Deutschland

*Sretne i blagoslovljene
božićne i novogodišnje
blagdane želi vam*

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠCENE RODBINE, TAXI, PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNJAMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen):
Stolzestrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: +49 (0) 71 21 / 32 02 62
Fax: +49 (0) 71 21 / 33 78 89
Mobil: +49 (0) 172 / 73 73 412

Hrvatska:
Concordia Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Infobüro (Berlin):
Tel.: +49 (0) 30 45 02 00 88

Trogir:
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Švicarska (Zürich):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 76 45 29 21
Kontakt 24 h
+49 (0) 1 72 73 73 412

ILJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN - SIGURNO - BRZO - POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

Žiljak - Bestattungen

*Čestit i blagoslovjen
Božić
i sretnu i uspješnu
Novu 2010. godinu
želi vam osoblje*

POGREBNI INSTITUT MARIĆ

www.marić-bestattungen.de

- PRIJEVOZ POKOJNIKA • KOMPLETNA OPREMA
- SREDJIVANJE DOKUMENTACIJE

Prijevoz 0,50€ / km
Telefon: 030 - 854 06 051
24 sata na usluzi

O nama

Pogrebni institut MARIĆ osnovan je početkom 2003 godine. Dakle, relativno mlada firma ali sa potrebnim iskustvom i kompetencijom za ovaj izuzetno odgovoran i osjetljiv posao. U prilog tome govor i naše članstvo u Udrži pogrebnička Berlin-Brandenburg. Velika nagrada i potvrda našeg rada je i to što nam se ljudi obraćaju na osnovu preporuka i s povjerenjem. To povjerenje želimo zadržati i biti našim sugrađanima na usluzi u njihovim najtežim trenucima.

Naše usluge

U momentu kada se desi smrtni slučaj ljudi su opterećeni svojim bolom i trebaju pomoći. Zato mi preuzimamo kompletnu organizaciju prijevoza pokojnika do željelog mjesto, a obavljamo i pokope u Berlinu. Naša aktivnost ne završava se obavljenim pokopom, nego se nastavlja u vidu pomoći porodicama kod popunjavanja zahtjeva za mirovinu, socijalnu pomoći za troškove pokopa i slično. U našim prostorijama na gore navedenoj adresi stojimo vam od ponedjeljka do petka od 9:00 do 17:00 sati ili prema dogovoru na raspolaganju. Telefonom nas možete dobiti u svaku dobu dana ili noći.

Svim iseljenim Hrvatima čestitamo Božićne blagdane i želimo sretnu i blagoslovljenu novu godinu.

Ivana Henc, dipl.oec. i njen tim

*Blagoslovjen Božić
i sretnu Novu 2010.godinu
želi vam*

INTERMERKUR WEINHANDEL GmbH
Importe aus Kroatien
Siedlungstrasse 32
42281 Wuppertal
Telefon 0202 88 44 67
Telefax 0202 88 45 68
E-Mail: info@intermerkur.de
www.intermerkur.de

ORIGIGI
KREATIVAGENTUR

*Blagoslovjen Božić i sretnu Novu 2010. godinu
svim čitateljima i poslovnim partnerima želi vam
vađa marketinška agencija Origigi!*

Georg-Kerschensteiner Str. 14 63179 Oberhausen
Telefon: 06104 669 894 Telefax: 06104 669 895
E-Mail: mail@origigi.de Internet: www.origigi.de

Nikolinje

36

prosinac 2009.

prosinac 2009.

CroExpress

37

Frankfurt

Hamburg

Beč

Frankfurt

Berlin

Hannover**Bremen****Heidenheim****Sindelfingen****Stuttgart**

Djeca naših gastarabajera. Hrvatska im je sve. Plaću dok igraju za Hrvatsku, kazao je jednom prilikom predsjednik HNS-a Vlatko Marković, govoreći o velikom broju hrvatskih nogometnih reprezentativaca rođenih u Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji

Rodjeni su daleko, ali Hrvatska im je sve

Mate Horvat

To su dinaroidi. Djeca naših gastarabajera. Hrvatska im je sve. Plaću dok igraju za Hrvatsku, kazao je jednom prilikom predsjednik HNS-a Vlatko Marković, govoreći o velikom broju hrvatskih nogometnih reprezentativaca rođenih u Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji. I drugim zemljama. Popis tih, kako ih je Marković nazvao dinaroida sve je veći. Najdublji trag zasigurno je ostavio Niko Kovač. On je prvo dijete nekog gastarabajera pozvano u hrvatsku reprezentaciju. Prvi nastup ubilježio je 1996. godine protiv Maraka. Ozljeda ga je sprječila da ode u Francusku 1998. godine i osvoji brončanu medalju. Od tada je bio nezamjenjiv kod svih izbornika. Najstariji je hrvatski reprezentativac u nekoj utakmici (36 godina, 11 mjeseci i 28 dana u susretu protiv Ukrajine), a Hrvatska nije imala ni starijeg strijelca od njega.

Dugogodišnji kapetan hrvatske reprezentacije oprostio se nakon Europskog prvenstva u Austriji. Na ostanak ga je nagovarao i izbornik Bilić. Međutim, kapetan se oprostio početkom ove godine. Naravno sa suzama u očima. Nije bilo lako ni izborniku Biliću.

- Iznimno mi je žao zbog ovakvog epiloga. Ne želim biti demagog, pa mogu slobodno reći da Niko Kovač nije bio najbolji član reprezentacije, ali sam ga držao

moga najvažnijim. Kad me se pitalo koga bih se mogao odreći, uvijek sam govorio da znam koga se ne bih odrekao, a to je bio kapetan, kazao je Bilić, za kapetana koji je ubilježio 84 nastupa za reprezentaciju. U klubovima je igrao zajedno s mlađim bratom Robertom, koji je u kockastom dresu igrao 84 puta. Kao i stariji brat Niko. U travnju 1999. godine Čiro Blažević pozvao ga je za prijateljski dvoboј s Italijom. Dugo godina jedan od najboljih obrambenih igrača Europe, koji je Ligu prvaka igrao osam sezona, vratio se kući i karijeru je odlučio završiti u zagrebačkom Dinamu.

Kada su se izbornici uvjernili u njihov nogometni talent, znanje, zaloganje i srčanost na terenu, igrače su sve više tražili u inozemstvu, nego na domaćim stadionima. Braća Kovač tako su trasirala put mnogim nogometarsima, odrali su u Njemačkoj, Švicarskoj, Australiji. Nogometarsima čije srce kuca samo za Hrvatsku. Kuca brže. Kuca više. Kuca jače. Jedan od njih je Ivan Rakitić. Njegovo srce, ali i bubrez posebna su priča. Nevjerojatnom željom da igra za Hrvatsku i svojim velikim srcem nadomjestio je nedostatak bubrega. Kao uzor i idol mlađima sa sličnim problemima Ivan je postao glavnji promicatelj, zastitno lice, a sa suigracima iz reprezentacije i donator humanitarne akcije "Doniranje organa - životni hat-trick". Tu najveću životnu pobjedu Ivan je dobio

zahvaljujući Bodu. Kada je sve završilo došao je u Međugorje zahtviti Medugorskoj Gospi. Čak su se i vjernici molili za njegovo ozdravljenje. - Majka mi je rođena u jednom od susjednih sela. Svako ljeta sam dolazio u Međugorje. Kada mi je bilo najteže molio sam se Gospi da mi pomogne. I pomogla mi je. Puno mi je značila i molitva međugorskog vjernika za moje zdravlje kazao je Ivan po oporavku I nastavio zabijati golove. Dvadesetdevetogodišnji napadač Boltona za reprezentaciju je skupio 39 nastupa, a sudjelovao je I na dva europska te jednom svjetskom prvenstvu. Igrao je u francuskom Nantesu, koji ubrzo ispođao u drugu ligu, a Ivan se nogometno tražio. Nije mu išlo, pa je prešao u Bolton. Vidjelo se da je za njega namijenjena uloga u najvećim ligama. Nakon patnje u Nantesu, ponovno je zabilistao u Boltonu.

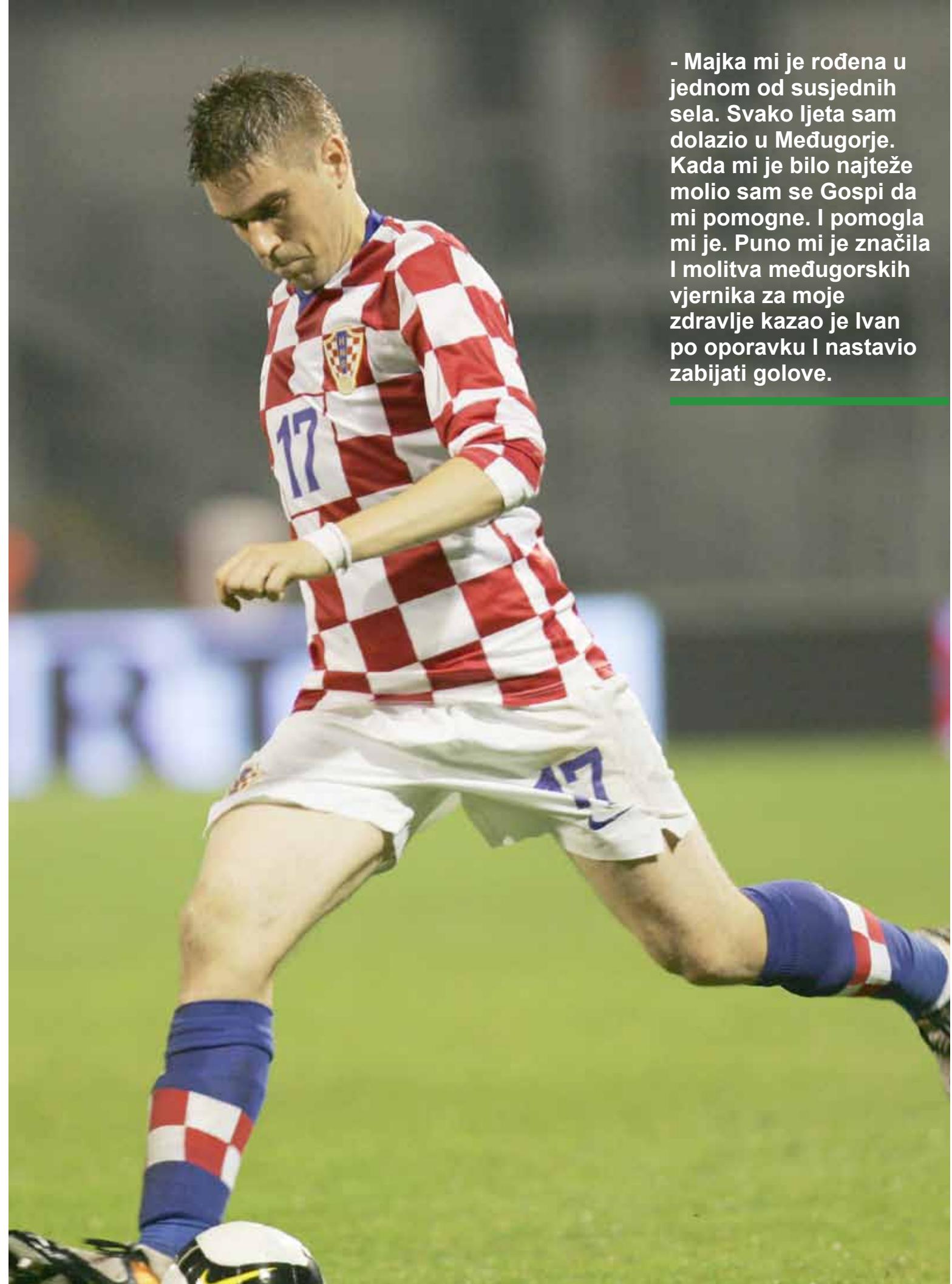
Klasnić je poseban po tome što igra s bratovim bubregom, jer su njegovi otkazali. Jedini je takav nogometar na svijetu. Joe Šimunić, također je jedinstven slučaj u svijetu nogometa. Naime on je jedini nogometar koji igra s dva žuta kartona, a sudac Graham Pollen mu je pokazao tek nakon trećeg žuta. I to ne bilo gdje, nego na svjetskom prvenstvu u Njemačkoj. Da bude još zanimljivije to je bilo u susretu protiv Australije. Zemlje u kojoj je rođen I čiji je nacionalni dres

počeo u Baselu. Debitirao je zamjenivši u 61. minuti tadašnjeg klupskega suigrača i sadašnjeg kolegu iz reprezentacije i Mladenom Petrićem. Svojim iznimnim talentom privukao je pozornost i hrvatskog i švicarskog nogometnog saveza.

Devernatogodišnji dječak dugo se dvoumio no njegov je otac imao veliku želju da Ivan igra za Hrvatsku. Spio je nagovoriti. I on je po nečemu, kao i ostali 'gastarabajri' u reprezentaciji po nečemu rekorder. Drži čak dva rekorda. Ivan je najmladi hrvatski reprezentativac koji je s 19 godina, 5 mjeseci i 30 dana nastupio u službenom natjecanju (kvalifikacije za EURO 2008, CRO-EST 2:0, od 62'), te je i najmladi stijelac hrvatske nogometne reprezentacije 4 dana poslije se 19 godina, 6 mjeseci i 4 dana u svom drugom nastupu (AND-CRO 0:6). Do sada je skupio 24 nastupa.

Petrić iz HNS-a nisu na vrijeme prepoznali. Branio je boje Švicarske u mlađim selekcijama, ali kada je stigao poziv iz Hrvatske brzo je otpisao Švicare, a u njegovoj iseljeničkoj obitelji nastalo je slavlje, jer će im sin igrati za Hrvatsku. I njega prati jedna zanimljivost. U zadnjih 10 minuta utakmice Kupa UEFA obranio je jedanaesterc francuskom Nancyju, kada je na golu svog FC Basela pri rezultatu 2-2 zamjeno golmana Costanza, koji je bio isključen iz igre. Za nacionalni momčad skupio je 35 nastupa, tri je puta bio švicarski prvak, a jednou i najbolji strijelac. Da znaigrati svima je pokazao, a manje je poznato njegovo znanje stranih jezika. Po tome se bez problema može snaći u svim ligama petice. Osim hrvatskog govori njemački, francuski, engleski i talijanski jezik.

Ivan Rakitić rođen je u Švicarskoj, a karijeru je

- Majka mi je rođena u jednom od susjednih sela. Svako ljeta sam dolazio u Međugorje. Kada mi je bilo najteže molio sam se Gospi da mi pomogne. I pomogla mi je. Puno mi je značila i molitva međugorskog vjernika za moje zdravlje kazao je Ivan po oporavku I nastavio zabijati golove.

Božićni domjenak u novim prostorijama

Piše Željko Cerić

Prva i druga momčad Sportskog društva Croatia (SD Croatia) iz Berlina organizirali su svoj prvi ovogodišnji božićni domjenak u novim prostorijama kluba na adresi, Ofenerstr./Glasgowerstr. - u općini Wedding. Aktualni predsjednik SD Croatiae Franjo Husajina, pozdravio je sve nazočne i u kratkim crticama opisao sadašnje stanje u klubu. Tako je naglasio da je klub pri preuzimanju nove uprave imao znatne dugove koje su uspjeli sanirati i da je trenutačna situacija zadovoljavajuća, bar što se tiče financija.

Sportski uspjesi - naročito prve momčadi - nisu zadovoljavajući, ali se nuda da će u proljetnom dijelu prvenstva i tu krenuti bolje i da će se uspjeti zadržati zemaljskoglavski status. Rekao je da su morali okazati jednu juniorskiju D - momčad, iako im je glavni cilj osnivanje i jačanje škole mlađih. Naime, okupljanjem mlađih igrača pridobili bi i njihove roditelje, a to onda znači i jačanje svjetskog hrvatskog korpusa kao takvoga i na stadionima, ali i u privatnim druženjima.

"Nadam se da će uz pomoć ostalih članova upravnog odbora, ali i svih onih dobromjernika koji su voljni pomoći u bilo kojem obliku, uspjeti okupiti što više mlađih generacija, koji bi trebali biti nositelji hrvatskog sporta u Berlinu kada nas više ne bude bilo", rekao je Franjo Husajina i pozvao sve nazočne da užberičetno ići i piće nazdrave jedni drugima.

Nakon jela, a zatim i pića, žamor je postao sve glasniji. Pricalo se u manjim grupicama o razno-

Dobili i prestižnu Večernjakovu domovinu

Uspjesi kluba kroz dobar rad i organizaciju odjeknulisu među našim ljudima, među novinskim izvjestiteljima svima koji prate amaterski sport u dijaspori. Kao nagradu za najpopularniji klub u dijaspori NK Croatia-Zagreb dobila je od Hrvatskog dnevničnog lista za Njemačku Večernjeg lista na gradu podimenom Večernjakova domovnica. Ovo je također bio jedan od velikih događaja jer je to dokaz i priznanje transparentnosti, otvorenosti i vjere u ovaj klub jer su u ovom izboru čitatelji ove popularne novine direktno birali svoje ljubimce. Sama svećanost dodjele, priređena je u Bad Homburgu u Frankfurtu. Izaslanstvo našeg klubapredvodio je predsjednik Mate Čurčić koji je preuzeo nagradu. Bila je to jedna glamurozna gala večerasa preko 500 užvanika na kojoj su nazočila poznata imena iz svijeta sporta, estrade i umjetnosti. O vrijednosti nagrade svjedoči podatak da su istomagrađeni hrvatski nogometni reprezentativci koji igraju u poznatim Njemačkim klubovima: Ivan Klasnić, Ivan Rakitić i Mladen Petrić.

NK Croatia - prvi susjed slavnog FC Stuttgarta

Svima u svijetu je poznat fenomen da Hrvati spadaju među najbolje sportaše bez obzira o kojem se sporturadi. Tako je i dana 1971.g., u doba budenja nacionalnog i Hrvatskog proljeća, skupina sportskih entuzijasta i zanesenaka odlučila prezentirati svojenogometno znanje, osnovavši NK Dinamo, kasnije preimenovan u Croatia. Klub Hrvatskih radnika ovdje Njemačkoj, Stuttgartu, čiji je danas sljedbenik upisao i trofejna Croatia-Zagreb Stuttgart. Glavni iniciator i idejni začetnik ovoga kluba, tdedugo godina njegova alfa i omega bio je sada većpočojni Tomislav Malenica, čovjek koji je klubu dao sve što je mogao.

Uzdigao ga je, stekao prijateljstva drugim klubovima, izvukao iz tadašnje Jugolige iudarom temelje na kojima i danas čvrsto stoji. Višegodišnji san osnivača Hrvatskih klubova u Baden-Württembergu da se ujedine svi Hrvatski klubovite da iz Hrvat-

skog korpusa naprave reprezentativni snažnu momčad koja bi se mogla ravnopravno nositi sa svim klubovima stranaca i Njemačkim klubovima, donekle je ostvaren ujedinjenjem klubova Croatia (bivši Dinamo) i Zagreb. Uspostavom novogkluba, koji je tada po članstvu i igračkom kadru bio neuspoređivo jači nego prije, postavljen je cilj da se narednim godinama pokuša uzdignuti u ligu višeodnosno Bezirksligu, gdje nam nesumnjivo pripadamo, s obzirom na kvalitetu i reiting kluba. Nekolikoput Croatia je bila blizu uspjeha ali uvijek bi zastala na zadnjem koraku. I onda je došla 2004. g. Kad se dogodio povjesni uspjeh kluba, odnosno ulazak u državno bezirksligaša. Nažalost nakon druge sezonenastupanja status bezirksligaša je izgubljen da bi već u narednoj sezoni opet izborni u ovoj ligi se idanas natječe. Uz prvu momčad klub ima i drugumomčad koja se natječe u Kreisliga B. Da sve nebi ostalo na prošlo-

i za budućnost zasnovavši omladinski pogon tako da Croatia ima svoj C i D-jugend i time zagurantiranu budućnost. Kroz sve vrijeme normalno funkcioniranje kluba u njegove uspjehe bilo bi nemoguće ostvariti da nijebilo brojnih sponzora, donatora i dobrih ljudi koji su pomogli klubu. Ovim putem zahvaljujemo svimakoju su na bilo koji način i u bilo kojoj mjeri pomagali klub.

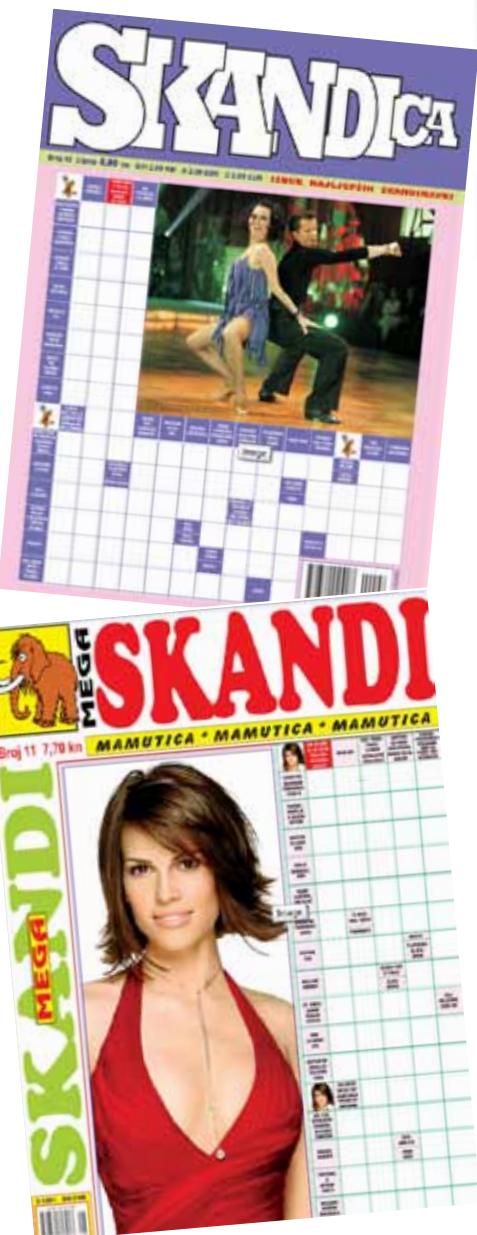
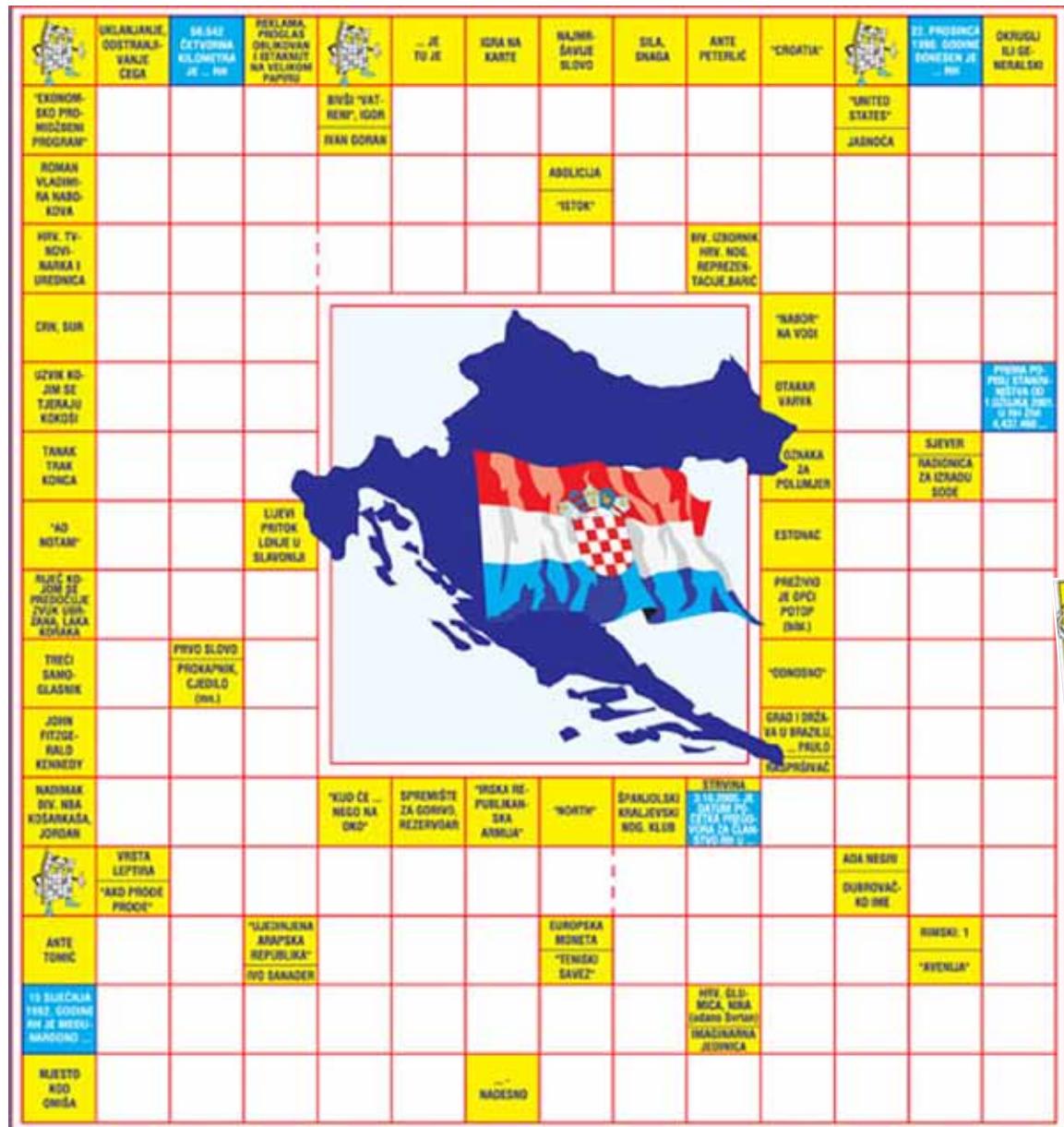

(c) NK Croatia-Zagreb Stuttgart

Na slici je am. glumica, oskarovka, i Bond-djevojka. Njezino ime i prezime otkrit će vam neiskorištena slova (5, 5) u liku osmosmjerke.

ANDEO	OSKAROVKA
BAJNO	POGLEĐ
BLAGO	PUTENO
DRAGANJE	RASKOŠ
GAZELA	SLAMA
JAMES BOND	ŠEĆERLEMA
MLAĐAK	VODICA
OSJEĆAJ	

Frankfurt
Rudi Katuša

Frankfurt

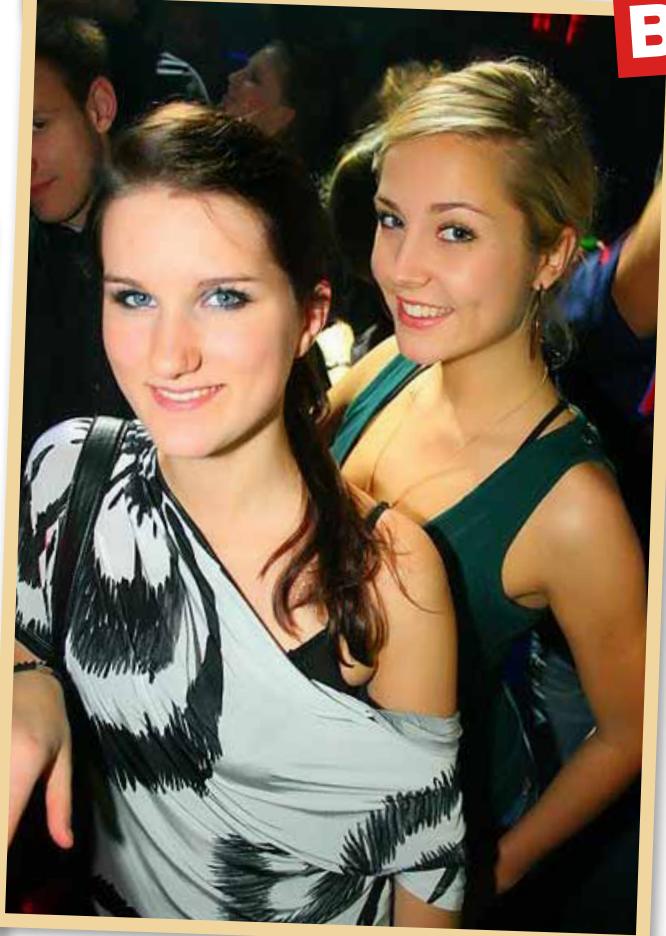

Frankfurt

Beč

Beč
Petar Šokčević

Marina Stojak
dipl.oec.

Isernhagener Str. 6
30161 Hannover

Fon +49(0)511 336 46 87
Fax +49(0)511 353 01 78

www.g-and-c.de
marina.stojak@g-and-c.de

Accommodation Bookings

Hotel Reservations

Catering

Beverage Service

Fair Personnel

Security Service

Event Planning

Wedding Planning

www.g-and-c.de

BUSINESS COMMUNICATIONS
International Cooperation Service

KROATISCHER WELTKONGRESS
IN DEUTSCHLAND e.V.

Hrvatski svjetski kongress
u Njemačkoj e.V.

Drage Hrvatice i Hrvati u iseljeništvu i domovini,

želimo Vam sretan i blagoslovлен Božić i božićne blagdane u krugu Vaših najdražih, te puno sreće, zdravlja i uspjeha u Novoj 2010. godini.

Zahvaljujemo se svim hrvatskim katoličkim misijama, udrugama, aktivnim pojedincima i drugim organizacijama, koji rade na očuvanju hrvatskog identiteta i boljitku Hrvata u iseljeništvu i domovini.

Vaše predsjedništvo Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj.